

RUH ve MADDE

Eylül 2013 Yıl:54 Sayı:644 (KDV Dahil) 5 TL

Gökkuşağının Üzerinde Bir Yerde

David Icke

Uranüs-Plüton Karesi ve Türkiye

Dilek Yılmaz

Hayatlar Arası Hayat

Paul Aurand

Yeni Enerjiye Kendini Açmak

Hasan Çeliktas

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

44

Bilyay 2013 2014 Akademi

Kendinizi bilmek ??.

Bilyay Akademi sizi yeni dünyanıza hazırlar.

Bilyay Akademi algınızın sistematik yanılgıdan çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritüel alandır.

İçinde konuşacağımız konular başlık olarak aşağıda yazdığımız gibi olabilir.

Ama biz kendini bilmek ve "İlâhî Nizam Kâinat" kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.

07 Aralık 2013' de başlayıp 31 Mayıs 2014 'te bitiriyoruz.

Cumartesi 16:00 - 18:30 arası toplanıyoruz.

İrtibat için Can Ertür'le bağlantıya geçiniz.

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...
Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTIAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonomik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

Metapsisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

BİLYAY Akademi'nin
yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net
0212 243 18 14

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı

SEVGİLİ OKUYUCULAR

ILÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'ın uzun bekleyişi, var mı yok mu, gerçek mi değil mi, içinde neler var neler yok merakı, sonunda kitap olarak basılışı derken açılışının, insanlıkla buluşmasının yaygınlaşmasının üzerinde beş ay geçti bile.

Her defasında sayfalarını araladığımızda, sanki ilk defa okuyormuşuz etkisini veren *İlâhî Nizam ve Kâinat* ruh ve madde bağlantılarına, maddenin ilk oluşumlarına, zaman kavramına, vicdan ve sevgi anlayışına derin anlayışlar getirdi.

Beklediğimiz bilgi ile karşılaştık; peki bu bizim içimizde ne tür etkiler, ne tür değişimler yarattı? Varlığımızda neleri uyandırdı?

Kimimiz heyecanla okuduk, içindeki derin anlamlara daldık; kimimiz bunca yıldır beklenen bu mu diye söylendik ve içinde olduğumuz uykuya tekrar geri daldık. İçinde olduğumuz uyku bize şu an tatlı geliyor. Çünkü bilginin kendisi aksiyonu gerektiriyor. Bilgi vazifeye çağırıyor. Bilgi şu an içinde olduğumuz tüm eşkoşmaları bırakmayı, geleceğe hazırlanmayı getiriyor. Değişimi tetikliyor. Tüm bunlar kemikleşmiş anlayışları kökten yıkacak şekilde değişimleri zorunlu kılarken, kemiklerin birbirine kaynaması gibi iyice saplanıp kaldığımız geçmiş anlayışlarımızdan ayrılmak acı veriyor. Acı çekmemek için kendi narkozumuzu kendimiz alıyoruz, uyumayı tercih ediyoruz. Oysa etkiler olaylar aracılığıyla uyandırıcı sarsıntılarını artırdı. Uyanan vicdanlar için acı yerini anlayışa ve farkındalığa dönüştürüyor.

Artık hiçbir şey eskisi gibi değil, olamaz da... Dünya kendi değişimini çok daha önceden hızlandırdı. İnsanlık da şuurdışında hissettiği tüm etkileri, uzun bir hazırlanma sürecinden sonra teker teker ortaya koyuyor.

Uyanışın bir adım ötesi ise vazife. Kitap bunu çok net gösteriyor. Artık yolun hedefi çok net görünüyor. Bekleyen büyük vazife, sur'un üflenmesi gibi, vicdanlara uyandırıcı sesini yolladı. Uyananlar için öze dönüşte şenlik zamanları... Peki siz neyi seçiyorsunuz? Uyumayı mı, uyanışı mı?

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelhavuzlar Caddesi
Ayvaldıere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2013 Sayı: 644 Cilt: 54

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
İBAN: TR39 0006 2000 0680 0006 2975 01
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAYVAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhvemadde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Düalite İlkesi** Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 10 **Gerçeğin Titreşimleri –**
Gökkuşağının Üzerinde Bir Yerde David Icke
1. Bölüm
- 18 **Uranüs-Plüton Karesi ve Türkiye** Dilek Yılmaz
- 26 **Çağdaş Şamanizm ve**
Günümüz İçin Kadim Yollar Leo Rutherford
2. Bölüm
- 32 **Birleştiren Bilgi –**
Ruh Mekansal Algıyı Sadece Kullanır A. Cemal Gürsoy
- 34 **Sorularla Hayatlar Arası Hayat Regresyonu** Paul Aurand
- 40 **Hayat Amacımızı Keşfetmek** Tülin Etyemez Schimberg
2. Bölüm
- 46 **Yüce Benliğin Etkileri** Paul Brunton
- 50 **Yeni Enerjiye Kendini Açmak** Hasan Çelikleş
- 53 **İyi Yansıtmak** Sandra Ingerman
- 56 **İlham, Medyomluk, Sürrealizm:**
Yaratıcı Ayrışma Kavramı Michael Grosso
3. Bölüm
- 62 **Yaşamın Yankısı**
Öykü
- 63 **Etkinlikler**

Düalite İlkesi

*Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

MADDELERİN ortaya çıkış olanaklarını gerçekleştirebilmeleri, çevrelerinde gösterecekleri faaliyetlere bağlıdır. Oysa hareketsiz faaliyet olmaz. Yani bir maddenin faaliyeti demek, onun hareket göstermesi demektir. Maddelerde hareketin görünebilmesi ise denge değişimleri ile mümkün olur. Bundan dolayı, âlemimizdeki maddenin bünyesinde hareketin oluşabilmesi için önce dengeyi sağlayan iki zıt unsurun var olması, sonra da bu unsurlardan birine fazla değer eklenerek dengenin tekrar kurulmak üzere bozulması gerekir. İşte maddedeki bu zıt unsurların varlığı ve o unsurlar arasındaki değerlerin farklandırılması, düalite ilkesi ve değer farklanması realitelerini ifade eder.

Maddenin bünyesi ile ilgili olan düalite ilkesi ve değer farklanması mekanizmasının irdelenmesi, maddedeki hareketlerin açıklanmasını mümkün kılmaktadır.

Âlemimizin amorf ilk cevherinden itibaren dünyamızın ilk maddesine ve ondan da daha ötelere kadar uzanan bütün evren parçalarında sayısız hareket karmaşığı vardır. Bu parçaların sonsuz nitelik ve nicelikteki ortaya çıkışlarıyla sonuçlanan bu hareketler, maddede birbirine tamamen zıt karakterde, aynı zamanda denge ilkesi esasına göre birbirini destekleyici nitelikte iki ayrı değer grubu oluştururlar. Madde bileşimlerinin bünyelerinde denge hâlinde bulunan bu zıt değerlerden birinin diğerine oranla fazla yük, daha doğrusu fazla tesir alması, aralarındaki dengenin bozulması ile sonuçlanır ve bozulan bu denge unsurlarının tekrar denge hâline girebilmeleri için birinden diğerine doğru değer akışları başlar ki bu durum çeşitli hareketlerin ortaya çıkmasına sebep olur. Demek ki dengeyi bozacak kadar zıtlardan birine ya da diğerine fazla değer eklenmesi onların arasında farklı durumları meydana getirir. Bu hâle değer farklanması ya da miktarsal değişimler deriz.

*
* *

Böylece her madde bileşimi iki zıt değer sonucunda bir üniteden ibarettir. İki zıt değeri içeren bu madde ünitesinin ya da madde bileşiminin zıtlarından yalnız bir tekini ele alırsak onun da yine iki zıt değerden oluştuğunu görürüz. Bu hâl tâ aslı maddeye kadar böylece devam eder, gider. Bu sebepten bu madde bileşimlerinin her birine birer birim düalite demek gerekir. Bu tabir iki unsuru ifade eden bir tek, bir birim anlamını taşır. Çok kaba olmakla beraber, bu

birim düalite hakkında basit bir fikir verebilmek için uzun bir mıknatıs parçasını örnek olarak gösteriyoruz. Bu parça, tam ortasından itibaren bir yarısı (+), diğer yarısı (-) işaretli birbirine zıt karakterde iki tür mıknatıs kuvveti gösteren bir ünite, bir birimdir. Bu birimin iki ayrı işaretli zıt değerinin birleştiği tam ortasındaki nokta nötrdür, yani orada mıknatıs özelliği yoktur. Bir ünite olarak ele aldığımız bu parçayı nötr noktasından keserek sağ ve sol tarafa düşen yarılarını ayrı ayrı incelersek onların da her birinin yine bir yarısı (+), diğer

yarısı (-) işaretli olmak üzere birbirine zıt ikişer mıknatıs kuvveti gösteren başlı başına birer birim düalite hâline girdiklerini gözlemledik. Bu parçalar sürekli olarak ortalarından kesilip ikişer parçaya ayrıldıkça düalite görünüşleri de böylece devam edip gider. Yani mıknatıs parçasının her bölünüşünde birbirine zıt karakterli iki mıknatıslık unsuru bir öncekinden daha küçük olmak üzere yeni üniteleri, yeni birimleri meydana getirir.

İşte âlemimizin en önemli yasalarından biri olan bu realiteyi biz, maddenin bünyesine ait düalite

ilkesi diye adlandırıyoruz ki biraz önce söz ettiğimiz değer farklanması ya da miktarsal değişimler, bu düalite ilkesinin bir ek mekanizmasıdır. Düalite ilkesiyle ona bağlı değer farklanması mekanizması, âlemimizde maddelerin oluş ve akışlarındaki olanakların gerçekleştirilmesini sağlayan en önemli kurallardandır. Bunlar olmaksızın ne şekiller, ne hâller, ne de maddesel görünümler mümkün olabilir. Çünkü bu ilkeler ortadan kalkınca maddede hareket ortaya çıkmaz, hareketler olmayınca da maddelerin şekillenmeleri, çeşitli hâllere girmeleri, kısaca dünyaların kuruluş mekanizmalarına katılmaları mümkün olmaz, yani dünyalar oluşamaz.

*
* *

Dünyada daima ikilik vardır. Her şeyde, maddenin bütün ışınımlarında, maddenin esasında, ayrıntısında, maddenin değişik biçimleri olup da maddeden arınmış gibi görünen bütün ruhsal hâllerde, cansız denilen maddelerde, canlı denilen maddelerde, bireylerde, bireylerin birbirlerine karşı durumlarında, toplulukta, hislerde, fikirlerde, kısacası gözlemlenebilen ve gözlemlenemeyen dünyanın bütün koşullarında düalite ilkesi ve değer farklanması mekanizması egemendir. Ve maddenin birlik gibi görünen her hâlinde birbirine zıt karakterde ve denge hâlinde iki unsur daima vardır. Bir üniteye bu zıt unsurların var olması şarttır. Çünkü bu olmaksızın madde

ortaya çıkamaz, yaşayamaz, dağılır. Ve madde var olamayınca da hiçbir şeyin varlığından söz edilemez.

Dünyada ve bütün âlemimizde tek, bir gibi görünen her şey aslında birbirine zıt karakterde, birbirinden asla soyutlanamayan zıt durumda iki değerden oluşmuştur. Fakat bu zıt değerler birbirinden bağımsız, tamamen ayrı iki unsur değil, bir tek birimin karakterini meydana getiren, birbirine bağlı fakat zıt görünüşlü iki unsurdur.

Bizim âlemimizi oluşturan bütün parçalar ve bu parçalardan biri olan dünyanın ilk maddesi bile düalite ilkesinin kapsamı dışında kalmaz. Bu konudaki esaslı bilgiyi özet olarak tekrar ediyoruz:

- a - Birim, düalitenin ismidir. Onun için buna birim düalite diyoruz.
- b - Düalitenin zıtları tek birer değerden ibaret değildirler. Onlar da yine daha küçük çapta birer birim düalitedirler, yani her biri birer düalite olan birimlerdir.
- c - Düalite ilk maddenin oluşumu konusunda açıklanacağı gibi, hareketin ilk kaynağı ve esasıdır.
- d - Düalite mekanizması olmaksızın hareket ve hareket olmaksızın madde hâl ve şekilleri var olamaz.
- e - Düalite ruh ve madde durumunun dünyadaki aslı görünüşüdür.

Sonuncu şıkta geçen fikirler hakkında açıklama yapmanın gerekli olduğunu hissediyoruz. Madde evreninde ruhla madde bir arada bulunamaz, demiştik. Yani evrende birbirine doğrudan doğruya, direkt olarak tesir eden ruh-madde kavramı gerçek bir kavram olamaz. Ancak bu ifadeden de ruhun varlığını reddetmek ve yalnız maddenin varlığını kabul

etmek anlamını asla çıkarmamak gerekir.

Gerçekten madde evreninde doğrudan aralarında tesir alıp veren, birbirine kendilerinden bir şeyler gönderen ruh-madde realitesi yoktur ama evrenin temelini oluşturan maddenin varoluşu da amaçsız ve sebepsiz değildir. Aslında maddenin varoluş amacının, bir ruha hizmet etmek olduğunu daha önce söylemiştik. Bu hakikatin ifadesi madde düalitesinde gizlidir. Şöyle ki: Maddenin oluşundaki amaç, onun ruha hizmet etmesidir. Ruha hizmet etmek ise maddenin her türlü şekil ve hâller içinde, gelişim olanaklarının ruh tarafından kullanılmasıyla olur. Onun bu olanaklarının kullanılabilmesi de ruhtan gelen dolaylı tesirlerle birtakım hareketlerin maddede ortaya çıkabilmelerine bağlıdır. Oysa maddedeki her hareketin meydana gelme olanağı, ancak düalite ilkesi ve değer farklanması mekanizması ile mümkün olur. Yani düalite ilkesi ve onun ek mekanizması olan değer farklanması olmazsa ruhların maddelerden yararlanabilmeleri mümkün olmaz. Böyle olunca, ruh-madde ilişkisi gerçekleşemez. Demek ki düalite, değer farklanması mekanizması madde-ruh düalitesi zorunluluğunun bir ifadesidir. Daha doğrusu maddedeki düalite ilkesi bu yönden irdelenince, ruh-madde ikiliğinin evrendeki aslı görünüşü, yani -yüksek ilkeler karşısında- zorunluluğu olur.

*
* *

Öyleyse bütün maddelerin canlılığını ve oluşlarını sağlayan düalite ilkesi, maddeyi unsurlara ayırarak esas

yapı olarak aslî ilke tarafından onun bünyesine konulmuştur. Aslî ilke ilahi bir ilkedir. İşte böylece düalite, evren içinde bulunmayan ruh ile niteliği ondan tamamıyla ayrı olan evrenimizdeki varlıkların, yani maddelerin birbiriyle olan durumlarını madde bünyesi içinde ifade eder. İşte bir varlık, bir beden böylece anlar ki kendisi bir ruh olmayıp ruhun evrendeki yansımasıdır ve bütün hâl ve durumlarıyla bir ruhun ihtiyacına cevaplar veren ve o ihtiyacı yansıtan, ruhu temsil eden bir varlıktır. Bundan dolayı, varlık deyince bu bakımdan kastedilen anlam ruhtur. İşte düalite bu anlamı mümkün kılmak için konulmuştur.

*
* *

Hayat baştanbaşa düalite ilkesi ile beraber, ona bağlı olan değer farklanması mekanizmasının gözlemlenmesinden ibarettir. Bu konuda bir insanın idraki ne kadar

çok artar ve genişlerse bu ilkelere tabi maddeler ve olaylar içindeki ayrıntı inceliklerine o kadar daha iyi ve derin olarak nüfuz eder.

İlk bakışta kaba hâllerde de düaliteyi gözlemlemek mümkündür. Çünkü görünen her madde şeklinde de bir düalite vardır. Bu kaba maddelerin bütün ve parçalarındaki düalitenin görünüşü açıktır. Örneğin, insan organizmasının faaliyetleri, sempatik ve parasempatik iki sinir sisteminin karşılıklı denge durumlarıyla yürütülmektedir. Bu iki sinir sistemi birbirine zıt yönde bedenin her organında karşı karşıya dikilmiştir. Öyle ki örneğin kalpte sempatik sistem (+), parasempatik sistem (-) roller alıyorsa, sempatik sistemin (-) rol aldığı midede parasempatik sistem (+) rol almaktadır. Yani birbirine zıt bu iki sinir sisteminin dengelenme hâlleri, organizmanın bir bütün oluşturan faaliyetlerinin devamında esaslı işler görür. Bunlardan birisi bir organı harekete geçirip onun vazifesini hızlandırırken, onun karşısına zıt karakterde dikilen diğeri aynı organı durdurmaya, yavaşlatmaya çalışır. Ve böylece birinci sistemin tesirlerini frenleyerek onun zararlı olabilecek hızlarını sınırlamış ve böylece organizmayı korumuş olur. İşte bu iki sinir sisteminin dengesinin şu ya da bu tarafa kayması, hayatın icap ve zorunluluklarına göre o bedene egemen olan varlık tarafından düzenlenir ve denetlenir.

Düalitenin, varlıklarda en kuvvetli görünümünü cinsiyet hâllerinde görürüz. Bir araya gelmiş olan erkekke dişi, bir birim düalite oluşturur.

Bunlar birbirinin hem zıddı hem de destekleyicisidir. Bu tarzda onların karşılıklı durumları ve ilişkileri bir aile ünitesinin her yönden yürüyüşünü ve esenliğini sağlar. Bu iki zıt arasındaki dengenin tam olarak bozulması ise ailenin dağılması demektir. Hislerde de düalite vardır: sempati-antipati, sevgi-nefret, dostluk-düşmanlık, bencillik-başkalarını düşünmek vb. Aynı şekilde kavramlarda da düalite vardır: iyilik-kötülük, güzellik-çirkinlik vb. Kısaca her kaba hâlde düaliteyi görmek ve bulmak mümkündür. Fakat düaliteyi daha karmaşık hâllerde görmeye çalışmalıdır.

Eğer düalite ilkesi, değer farklanması mekanizmasıyla desteklenmez, tek başına kalırsa hiçbir işe yaramaz ve değerini kaybeder. Düalite ilkesi ve değer farklanması mekanizması, belirli bir işlevin yerine getirilmesi için birbirine uyum

sağlamış, biri diğerinin varlığıyla faaliyete girebilen iki mekanizmadır. Daha doğrusu değer farklanması, düalite ilkesinin ek mekanizmasıdır. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

HER AYIN İLK SALI GÜNÜ BİLYAY VAKFI'NDA İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNÂT ÜZERİNE KONUŞMALAR...

Konuşmacı: Metapsizik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği ve Bilyay Vakfı Başkanı A. Cemal Gürsoy

1959 yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Planı'ndan gelen bilgiler, Dr. Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, noter ve banka kasalarında uzun yıllar boyunca saklanmıştı. Şimdi zamanı geldiği için açıldı ve orijinaline sadık kalınarak yayınlandı. Dr. Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır bekleyen kitabın zengin konu içeriğiyle zihinlerimizi aydınlatacak çok kapsamlı bilgiler sunuyor.

"Madde ve ruhtan başlayan bitmeyen bir bilgi yağmuru...
Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...
Varıksal özgürlüğün keşfedilmesi...
Gezegensel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?
Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?
Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için önceden belirtilen gerçeklerde, hangi ruhsal hazırlıklar var?
Hatırlama sürecinde, planların rolü ve plan nasıl bir aracı devre haline gelmektedir?
Şuur ve duyular yolu ile alınan bilginin işlenmesi ve bu tesirlerin dağıtılması nasıl olmaktadır?
Büyük vazife; Dünya okulunun devre sonu olarak kapanmasını hatırlatmayı nasıl sağlayacağız?
Devre sonlarında özel olarak ayrıca beliren ruhsal aleme odaklanma dikkati nasıl oluşturulur?"

Yer: Bilyay Vakfı

Saat: 19:30-21:00

Adres: Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı No:4 D:6 Beyoğlu

Tel: 0212 243 18 14

Konferansı, <http://new.livestream.com/bilyay> bağlantısından canlı veya dilediğiniz zaman kayıttan izleyebilirsiniz.

Konferans halka açık ve ücretsizdir.

GERÇEĞİN TİTREŞİMLERİ

Gökkuşağının Üzerinde Bir Yerde

David Icke

1. Bölüm

Bir ninnide yukarıda yükseklerde, gökkuşağının bir yerlerinde bir ülke bulunduğunu, Gökkuşağının bir yerlerinde, görmeye cesaret edebildiğin rüyaların da gerçek olduğunu duydum...

“Somewhere over the rainbow” adlı şarkıdan...

EN AZINDAN bazı insanların, artık bu deli saçması titreşimsel tumarhane hücresinin illüzyonları ve kandırmacasının ötesinde yatmakta olan asıl realiteyi görebiliyor olmaları çok iyi. Bu dünya holografik bir illüzyon, ama “sonsuz realite” bambaşka bir şey. Yıllardan beri söylediğim ve yazdığım gibi hayatı, varoluşu ve varlığı kapsayan tek cümle şu:

Tek Gerçek Sonsuz Sevgi; Gerisi Hep İllüzyon...

Bundan on yıl kadar önce basılmış olan kitabımın adı buydu. Ve ne kadar güzel ki, şimdi de, benden başka birisi daha “sonsuz realite”nin, “Sonsuz Sevgi” olduğunu teyit eden bir deneyim yaşamış, hem de bunu hatırlıyor! Şimdiki realitemiz o “norm”un saptırılmış bir hali.

Hep kitaplarımda ve Wembley’deki sunumumda, bu saptırmanın nereden

çıktığını,
realitemizin
neden bu kadar
dengesiz ve delice
olduğunu, bu
frekans menzilin
ötesindeki,
“gökkuşağının
ötesindeki cennet”
olarak ifade edilen
alemi anlattım.

Bu son örneğin, anlatmaya ve okunmaya değer oluşunun nedeni şu; bunu teyit eden kişinin, bütün hayatı boyunca “hepsi bu dünyada, başkası yok” inancında olup, sonsuz bilinç’ten kuşku, iyice betonlaşmış dogmatik bir zihine sahip Amerikalı bir beyin cerrahı oluşudur. Birgün bu cerrahın beyni, yedi gün süreyle duruyor ve sonra geri geliyor. Ancak, geri gelen kişi, gitmiş olana hiç ama hiç benzemiyor.

Dr. Eben Alexander, 15 yıl boyunca Harvard’da beyin cerrahı olarak görev yapmış, kendi ifadesiyle geleneksel bilimin çok hararetli bir savunucusu ve beden ölümünden sonra hayat olduğu düşüncesine de şiddetle karşı çıkan bir kişi imiş.

Ona göre, bilinci yaratan beyindir ve beyin görev yapamaz hale gelirse bilincin sürmesi mümkün değildir. Bu, bir kurgu olan bilimin, başından beri insanları gerçek sonsuz benliklerinden koparmak için tasarlanmış olduğu bir saçmalık. Kitaplarım çok kalın, konuşmalarım da çok uzun sürüyor çünkü bu manipülasyonun dokusunu açığa çıkarmak için kurulacak o kadar çok bağlantı var ki... Örneğin, önce insanları zihinsel ve duygusal olarak köleleştirmiş olan ‘büyük kompo’ nun bilinmesi lazım. İnsanlar aldatılıyorlar

ve cehaletleri yüzünden aslında kim olduklarını hatırlayamıyorlar. Komplonun da bütün amacı bu.

Kendi gerçek ve sonsuz doğasının farkında olan insanlar asla köle edilemezler, oysa kendisini sadece adı, işi, geçmişi, kültürü, ırkı veya gelir düzeyi ile tanımlayan insanların köle edilmesi ise çok kolaydır...

İkinci grup, realiteyi, beş duyuya dayalı, “görünen ışık” denilen çok küçük bir frekans menzilinden deşifre ederken, sonsuz farkındalığına açılmış olanların çok daha gelişmiş vizyonları ve dünyanın yalan, aldatma ve sahte algılamalarını çok daha derinliğine görebilen önsüzleri olur.

Farkındalığın en baskılanmış hali, akademisyenlerin ve geleneksel “bilim” adamlarının benimsemiş oldukları normlardır. Eğitim sistemine girdikleri andan itibaren ellerine bir “realite şarkı notası” verilir, üniversite sürüp, bilim veya tıpta akademisyenliğe geçerken de, vida gittikçe sıkılır da sıkılır.

“Öğrenmeme müdahale eden tek şey eğitimidir.” Albert Einstein

Kişiler şarkının notasını sürdürürlerse, iyi işler, ünvanlar ve prestij ile ödüllendirilirler ve gerçek olan-olmayan, mümkün olan-olmayan, akıllıca-çılginca her şeyin “ses”i olurlar. Söyledikleri şeyler için kanıt-dayanağa gerek yoktur çünkü kesin olan tek şey vardır, o da sistemin pek iyi bildiği, pek sevip hep uyguladığı; “hiçbir şeyin sorgulanmaması” gerekliliğidir.

Bu da insan nüfusuna, “akademisyen/doktor/bilimadamı her şeyi en iyi bilir” şeklinde yayılır. Onlar neye inandıklarını söylemektedirler, ama o da aynen sistemin istediğidir. Zaten akademisyen/doktor/

bilimadamları, endoktrine edilmiş olan normların dışına çıktıkları takdirde işlerini, ünvanlarını, prestijlerini ve sistemin sağladığı yüklü gelirlerini kaybedeceklerini çok iyi bilirler.

Eben Alexander için yüksek gelir kısmı ile motive olanlardan değilmiş, ama ona da gençliğinden itibaren şiirin, “bilim hep en iyisini bilir” mısrası ezberletilmiş. Gerçekten üzgünüm, ama bu pek doğru değil... Geleneksel bilimin tamamı bir insan olsaydı, bence ancak köyün aptalı olabilirdi.

Bu tam, sistemin programlayıp da satmaya çalıştığı bir “realite ve hayatın doğası propogandası”. Birisi çıkıp da bu normlara kafa tutacak olursa veya ölüme yakın deneyim yaşamışsa veya “gerçek”i bilirse, derhal deli, sahtekar, şarlatan veya yalancı olarak damgalanır.

Ama ne pahasına olursa olsun onların normlarını savunursanız, kocaman eviniz ve bütçeleriniz hep finanse edilir.

“Sezgi aklı kutsal bir armağan, mantık aklı ise onun hizmetkarıdır. Öyle bir toplum yarattık ki, armağan unutuluyor, hizmetkar onurlandırılıyor.” Albert Einstein

Dr. Eben Alexander, *Cennetin Kanıtı* adlı kitabında, ölüme yakın deneyimler yaşamış olan hastalarının, diğer realitelerdeki deneyimlerini önceleri nasıl görmezden gelmiş olduğunu şöyle anlatıyor:

“Bence hepsi sadece birer rüyaydı. Bu insanların sık sık anlattıkları öbür dünya deneyimleri nasıl oluyordu? Bildiğimi iddia etmiyordum, ama bildiğim bir şey varsa o da hepsi beyine dayalı bir şeydi. Zaten bütün bilinç beyine dayalıdır. Beyniniz çalışmazsa bilinciniz de olmaz... Çünkü bilinci

yaratan ve üreten makina beyindir. Makina bozulursa bilinç durur. Beyin işlemlerinin asıl mekanı gizemli ve çok karmaşıktır, bütün mesele bu. Fişi çekerseniz TV ölür. Ne kadar eğleniyor olursanız olun, gösteri biter...”

Gelgelelim Dr. Eben’in beyni durduğu halde gösteri devam etmiş!

Benim uzun zamandır anlatmaya çalıştığım ve savunduğum görüşüm ve iddiam şudur; beyin bir biyolojik bilgisayardır, ama bilinci yaratmaz ... Beynin rolü yaratmak değil, bilincin taşıdığı bilgiyi veya veriyi deşifre etmektir. Bu yüzden beyin ne kadar çok bilinç işlemi yaparsa, farkındalık bir o kadar artar ve deneyimlenmiş realite olarak dışavurur.

Beynin en yaratıcı fonksiyonu, işlemediği veriyi veya bilgiyi deşifre etmeyi seçmektir. Neyi seçip deşifre ederse kişinin deneyimlediği realite o olur.

Aslında global komplonun tamamı, beyni, son derece kısıtlı bir realiteyi deşifre etmeye dayalıdır. Böylece insanların farkındalığı sınırlandırılmaktadır. Kapalı zihinleri kitleler halinde kontrol altında tutmak kolaydır, çünkü beyindeki bilginin çoğunu bloke edebilirler, ama gelişmiş bilince açık zihinler ise tamamen farklıdır.

Bu resim, sistemin empoze etmek için çok uğraştığı akli sembolize ediyor. Birinde bilinç; bir izleyici. Burada realiteye, algılamaya, dolayısıyla da eylem ve davranışa, beynin yaptığı bilgisayar işlemi karar veriyor. Bu tıpkı internete girdiğinizde, nereye gideceğinize, klavyeyi kullanan sizin değil, bilgisayarın karar vermesine benziyor.

Bu, her şeyi bilen, hiç sorgulamayan “akademisyen, doktor, bilimadamı akli”dır, ama aslında sisteme aittir. O olmadan sistem var olamaz. Bu, Einstein’ın “rasyonel akıl/mantık” dediği algılama halidir, ama aslında doğru olan kelime rasyonel değil! Doğru kelime “irrasyonel/mantıksız”, yani “akıl dışı” olmalı; burada mantık, akla bahşedilmiş oluyor. Akıl, kendi bildiği uzlaşmaz sonuca ulaşmadan önce, elindeki bütün bulguları değerlendirmeyi reddediyor.

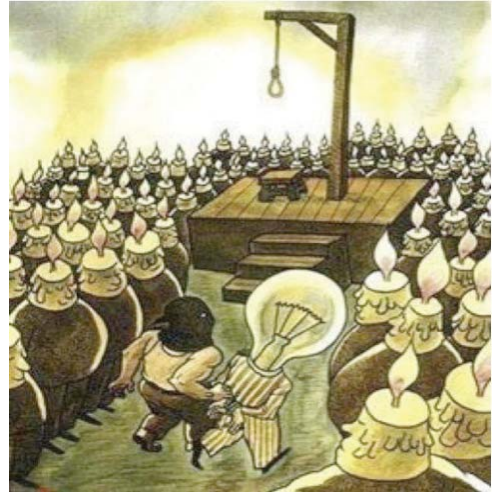

Ama bu resim uyanmakta olan zihni sembolize ediyor. Algılama imkanını; *Sonsuz İmkan, Sonsuz Olasılık* veya *Mümkün Olan Her Şeye* genişletiyor ve “Sonsuz Realite”nin, sevgisi ve bilgisi yoluyla “Hep Bil”meye taşıyor. Orada her şey birbirine bağlı, her şey “Tek” ve hiçbir ayırım veya bölünme illüzyonu yok. Einstein buna; “sezgisel akıl”

diyor. Bense “bilen” akıl, “bilen” zihin demeyi tercih ediyorum, ama yine de farkındalık hali, akıl hali değil. Bu, akılın çok ötesindeki bir “bilinç”...

İnsanların lisanında bu çeşit akıl; “başına buyruk”, “mistik”, düşünenden de öte, “bilen” veya “bilge” olarak değerlendiriliyor. Ne yazık ki bu tür insanlar, tarih boyunca hep dışlanmış, alay edilmiş, lanetlenmiş, hapsedilmiş, hatta öldürülmüşler.

Kapalı zihin, açık zihinden korkar çünkü anlayamadığı veya işlemleyemediği her şeyden korkar. Gölgede saklananlar; cahilleri, bilinçli olanlara karşı manipüle ederler çünkü bu “kabal”, uyanmakta olan insanların gizli potansiyelinin sonuçlarının ne olacağını çok iyi bilir. İşte bu yüzden cehalet her fırsatta bilinçli olanı basturmak veya çökertmek için yollar ararlar.

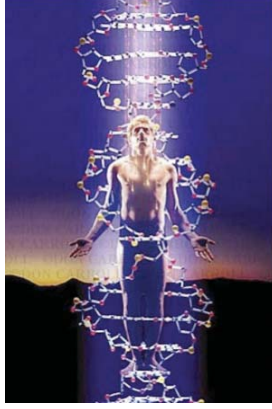

Şimdiye kadar hep böyle oldu ama bu sefer değil. Oh, yoo, BU SEFER DEĞİL...

Eben Alexander’ın deneyimine geçmeden önce, yıllardır realite hakkında, kitaplarımda ve geçen yıl Wembley’deki sunumumda

anlattıklarımı özetlemekte yarar var.

- * Her şey aynı “Sonsuz Farkındalık”, aynı “Sonsuz Bilinç okyanusu” ve bütün ayrılmalar, bölünmeler birer illüzyon. “Kişi” dediğimiz ise, “Sonsuz Farkındalık” veya “Sonsuz Bilinç” içersinde sadece geçici birer odaklanma, yani okyanustaki, birer damla.
- * Bu bilinç okyanusu “Mümkün Olan Her şey” yani her yerde ve hiçbir yerde “Sonsuz Olan”.
- * “Sonsuz Olan”ın ana hali, sonsuz dinginlik ve huzur. Bazıları buna “hiçlik” veya “boşluk” diyorlar. Burada cevap da, bilen de, bilinen de, rüya gören de, rüyanın kendisi de hepsi aynı...
- * Hepimiz geçici odaklanmalarız. (Ben Charlie Jones, ben Mary Smith)
- * Odaklanmamız seçimimize bağlı, seçtiğimiz büyüklükte de olabilir, sonsuzlukta da. Kendimizi Charlie Jones veya Mary Smith olarak da, adı Charlie Jones veya Mary Smith olan geçici bir deneyim yaşamakta olan Sonsuz Farkındalık/Sonsuz bilinç olarak da algılayabiliriz.
- * Beden bilgisayarını biyolojik bir bilgisayar sistemi. Bu sistem dikkati, geleneksel bilimde “görülebilir ışık” şeklinde ifade edilen çok küçük bir frekans menziline odaklıyor. Bu menzil o kadar küçük ki, “Sonsuz Var Oluş”a oranla körlük gibi bir şey.
- * DNA çok daha engin bir realite ile etkileşim içersinde olan bilgi veya ‘veri alıcı-vericisi’dir. (Ben

buna “kozmetik internet” diyorum.) Ve DNA’nın ayarlı olduğu frekans dalgası da, “bilinç”li zihin olarak deşifre olup, deneyimlenmekte olan realiteye hükmeder.

- * “Zaman” ve “uzay/yer”, bizim realitemiz olarak deşifre olmuş olan illüzyonlardır. O minik frekans menziline ötedesinde zaman/uzay/yer yoktur.
- * Dünyanın, bundan çok daha farklı, çok daha az yoğunlukta enerjisi olan, titreşen, canlı renkleri, beklentisiz-şartsız-koşulsuz sevgisi ve sınırsızlığı ile ancak rüya diyebileceğimiz başka frekans seviyeleri de vardır.
- * Wembley’deki sunumumda “archon”lar veya “cinler” diye bahsettiğim güçler, (“Reptilians”a bkn.) dünyanın realite seviyesini gaspedip, şimdiki haline saptırarak sahte bir alt realite yaratmışlar. Aslında bu, birşeyin çok kötü bir kopyasını yapmak gibi bir şey. Bu gaspetme; “deneyimlenmekte olan realite” olarak deşifre etmemiz için bize yoğun bir şekilde empoze ediliyor.

Cehenneme hoşgeldiniz, Nüfus: 666

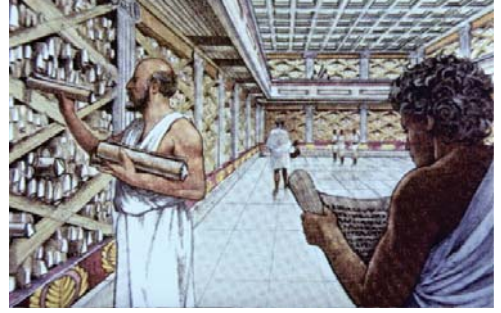
* Yani deneyimlemekte olduğumuz gaspedilmiş bir realite var ve bu da insanların “cehennem” dedikleri enerji kaynağından yansıtılıyor. Yani şimdi bizim bu realitemiz, “cehennem”in holografik bir projeksiyonu. Kısaca biz cehenneme gitmiyoruz, zaten cehennemdeyiz!

Agnostikler, yani “bilinirci”ler, mistik veya şaman kişiler olup, hep baskılanmış, hatta zamanında en büyük güç olan Roma kilisesinin emirleriyle katledilmişler. Onlar, Mısır’daki Büyük İskender Kütüphanesinde bulunan yarım milyon yazılı parşömeden esinlenmiş kişiler. Vatikan’ın arşivlerinde olduğu kesin olan bu belgeler, ya yok edilmiş ya da kilise tarafından çalınmış.

Agnostikler, 1244’te Güney Fransa’daki Montsegur kuşatmasından sonra kitleler halinde katledilmiş olan Katarlar’mış. Anlaşılan Agnostikler, Roma kilisesinin varlığını tehdit eden bir şeyi, yani benim burada anlatmakta ve Wembley sunumumda bahsetmiş olduğum bilgileri biliyorlarmış.

1945’te, Mısır’da Nag Hammadi’de yaşayan bir köylü tarafından, çok sayıda agnostik metin keşfedilmiş. Bunlar deri ile bağlanıp kapalı bir kaba saklanmış. Tarih M.S. 350-400 yıllarından kalma gibi görünüyor, ama orijinal metinlerin M.S.100’e dayandığı düşünülüyor.

Bu, İskenderiye’deki Büyük Kütüphaninin yangınından önceymiş, ama o zaman bile metinlerin temsil ettiği bilgiler milattan çok öncelere, hatta bizim zamanı algılayışımıza göre, tarih öncesine dayanıyormuş. Metinler, Pagan agnostiklerin çalışmalarıymış, sonradan ortaya çıkan Hristiyan

agnostiklerin değil. Agnostiklerin bildiği ve inandığı bilgiler, 13 el yazması kitap ile 50 adet metin olarak derlenmiş.

1945’te Mısır’da bulunmuş olan bu metinlerin tercümelerini okuduğum zaman, büyük çapta, benim araştırarak edinmiş olduğum bilgilerde olduğu gibi, insanları yöneten ve manipüle eden gizli gücün varlığından söz etmekte olduklarını gördüm.

Nag Hammadi’de bulunmuş olan metinlerin beşte birinde, “archon” denilen insan olmayan manipülatörlerden söz ediliyor. Bunlar insan zihnine nüfuz edip, insanların “gerçek”i algılamalarını yönetiyorlar. Bu metinlerde sürüngen varlıklar var, bunlara bugün “Archon”ları temsilen “Greys” (Gri’ler) deniliyor. Gri’ler, henüz oluşmamış bir bebek veya fetusunki gibi grimsi derisi ve sabit siyah gözleri olan varlıklar şeklinde tarif ediliyorlar. Bu arada bu bilgilerin, 2000 yıl önce yazılmış olduğunu da hatırlatalım.

Nag Hammadi metinlerinde John II. “archon”lar hakkında şöyle diyor: “İnsan düşüncesinin, kendilerinininkinden daha üstün olduğunu gördükleri için insanların psikolojik ve algılayış fonksiyonlarına egemen olma yolları aradılar. Onların memnuniyeti acımsı, güzellikten

yoksun, zaferleri ise kötü yola götüren aldatmaya dayalı, çünkü kendi yapılarında hiçbir ilahi yön yok.”

Archon’lar/Sürüngenler/Gri’ler; benim “yaratıcılık” diye adlandıracağım özellikten yoksunlar. Doğrudan hiçbir şey yaratamıyor, ama yaratılmış olanı evirip çevirip bozuyorlar. Agnostikler onları, “görünürdeki gerçek”lik duygusu yaratıp insanları manipüle ederek aldatma konusunda çok “usta” olarak tanımlıyorlar. Dünyayı “hack”leyerek, gasp ederek, gerçek dünyanın defolu bir holografik kopyasını yapmışlar. Onların dünyası, “cehennem” tanımına tam uyuyor, oradan yansıttıkları da çoğu kişi için dünyanın cehennemsi şimdiki hali...

Wembley’deki sunumumda, robota benzeyen “archon”ların, insan toplumuna dönüştürülmüş olan

karanlık, iç karartıcı, makinaya benzer dünyalarını sembolize etmek için bu iki resmi kullandım.

Karanlık, kasvetli, mekanik olduğu gibi, hiçbir ilham veya yaratıcılık duygusu taşıyor ve büyük çapta ölüm ve çürümüşlük kokuyor.

Dr. Eban Alexander’ın 2008’de yaşamış olduğu deneyime gelince. Bir gün bu doktor, birdenbire e-koli menenjitte yakalanıyor ve beyni tahrip oluyor. Derhal acile alınıyor, ama beyninin ve omurilik sıvısının tamamen iltihaplanmış olduğu görülüyor. Yaşama şansı ise neredeyse hiç yok. Mucizevi bir şekilde yaşasa bile hayatının sonuna kadar bitkisel hayatta kalacak. Sonuç olarak onun için her şey bitmiş görünüyor.

Ailesi, yedi gün boyunca, hiçbir hayat veya bilinç belirtisi göstermeyen Dr. Eben’in başında beklerken o, bir zamanlar hiç dikkate almamış olduğu “realite”nin alemlerine inanılmaz bir yolculuk yapıyor.

O ve birçok başka akademisyen, doktor veya bilimadamı, buna benzer milyonlarca ölüme yakın deneyim hakkında, “beynin nörolojik koşullara bir tepkisi” şeklinde baştan savma açıklamalar yapmışlar. Ama bu açıklamalar, Eben Alexander’ın deneyimine hiç uymamış! Çünkü bu tür fantazilerin kaynaklandığı söylenen beyinin o bölümü, yedi gün boyunca tamamen kapalıymış, yani şalter inmiş, hiç çalışmıyor, dolayısıyla da hiçbir rüya/fantazi üretmiyormuş. Doktor Eben’in beyninin sadece en ilkel kısmı çalışır durumda olup, onun tamamen ölmesi için gereken çizgiyi geçmesine sadece bu engel oluyormuş.

(Devam Edecek)

DUYURU

Metapsiik
Tetkitler ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanları
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI ARTIK CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŐTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŐ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KEŐİNTİŐİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŐTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Uranüs-Plüton Karesi ve Türkiye

Dilek Yılmaz

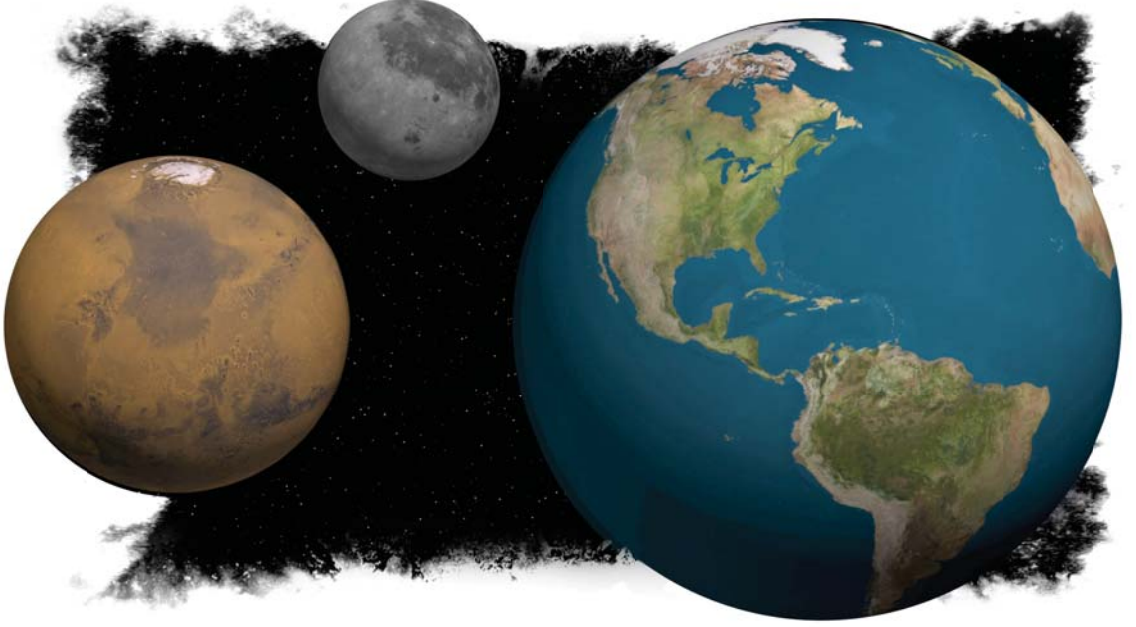
Kaybettiğin tek savaş, uğrunda savaşmaktan vazgeçtiğindir.

Che Guevara

DÜNYA insanlığı olarak çok değişik bir zaman dilimi içinden geçmekteyiz. Sanki önemli bir yol ayrımına geldik. Eski, alışageldiğimiz realiteler sarsılıyor ve bizi önemli bir kırılma noktasına doğru itiyor. Bir yandan bilincimizi ve farkındalığımızı yükseltici enerjiler, olaylar ve bilgilerle karşılaşırken, diğer yandan toplumsal olarak dejenerasyonun dibine doğru sürükleniyoruz. Vicdanımızı ve irademizi test eden, ardı ardına patlak veren toplumsal olaylar yaşıyoruz. Sanki bir türbülansın ortasında gibiyiz. Peki, içinden geçtiğimiz bu zaman dilimi astrolojik olarak ne anlatmak istiyor? Türkiye'nin astrolojik haritasındaki durum nedir? Türkiye'de neler oluyor?

24 Haziran 2012 ile 17 Mart 2015 yılları arasında gökyüzünde tam 7 kez, 90 derecelik kare açısı yani gerilimli ve sert bir şekilde etkileşime girecek olan kolektif gezegenler Uranüs ve Plüton'un yoğun etkisi altındayız. Uranüs; Koç burcundaki yolculuğuna 2011 yılında başlamıştı. Koç burcu, astrolojide öncü olarak kabul edilen, inisiyatif alan, cesur, girişimci, özgür, bağımsız ve bireysel yönü kuvvetli olan bir burçtur. Öncü karakterinden dolayı ilkleri başlatır. Uranüs Koç'ta iken risk alıp, bireyselliğini ortaya koyar ve kendini bağlayan ve gelişimini engelleyen her türlü kurumsal, toplumsal, sosyal ve politik yapılanmaya başkaldırır.

Koç burcunda ilerleyen Uranüs ile kare açısı yapan gezegen Plüton ise Oğlak burcundaki yolculuğuna 2008 yılında başlamıştı. Plüton bir burca geçiş yaptığında, o burcun temsil ettiği özellikleri değişime ve dönüşüme uğratar. Plüton 2008 yılında Oğlak burcuna girdi ve 2023 yılına kadar bu burçta kalacaktır. Oğlak burcu; iş hayatını, statüyü, büyük şirketleri, kapitalist sistemi, devleti, ekonomiyi, ekonomiyi ayakta tutan sistemleri ve büyük organizasyonları sembolize eder. Toprak elementinden bir burç olduğu için maddesel dünyayla ilintilidir. Plüton Oğlak burcundayken, bu burcun özelliklerini yani zayıf ve işlerliği olmayan ekonomik, kapitalist ve politik sistemleri derinden sarsarak yavaş yavaş yıkacaktır. Zayıf ve alt yapısı sağlam olmayan şirketleri de yavaş yavaş çözüp yıktığı için, işsizlik sorunu Plüton'un Oğlak burcundaki seyrinin en karanlık ve zor tarafıdır. Nitekim, 2008 yılında Plüton'un Oğlak burcunda geçmesiyle, global ekonomik kriz patlak verdi. Bu süreç, giderek derinleşerek, Uranüs'ün de Koç

burcuna geçmesiyle birlikte, çeşitli ülkelerde halkın işlerliğini yitirmiş olan politik ve ekonomik düzene baş kaldırmasıyla beraber devam etmektedir.

Devrimci ve Aydınlatıcı Gezegen Uranüs

URANÜS ve Plüton, astrolojide kitlesel hareketleri yöneten kolektif gezegenlerdir. Bu gezegenler, kolektif bilinçaltını etkilerler ve kolektif düzeyde, büyük hareketler yaratırlar. Güneş sistemindeki gezegenleri sadece astronomik açıdan ele almak, gezegenlerin ruhsal fonksiyonlarını anlamak adına yetersiz ve eksik kalır. Gezegenler güçlü manyetik alanlarıyla insanların ve dolayısıyla toplumların hareketlerini etkilerler. Sonuçta bizler, kozmostan ayrı yaşayan bir ada değiliz ve kozmostaki enerjilerle

derin etkileşim içindeyiz. Gezegenlerin (feleklerin), her biri aynı zamanda Yaradan'ın kozmik yasalarından birinin temsilcisidir: Venüs; Evrensel Çekim Yasası, Mars; Cehit (Çaba) Yasası, Satürn; Sebep-Sonuç Yasası ve Uranüs; Şoklar Yasası (şok ederek, ani ve hızlı bir şekilde uyandırır)... Nasıl ki dünyanın uydusu olan Ay, okyanuslar üzerinde gel-git (medcezir) hareketlerini yaratıyorsa, gezegenlerin gökyüzündeki dizilişleri ve birbiriyle yaptıkları sert ve ılımlı açılar da yeryüzünde büyük etkiler yaratır. Eski bir Hermetik deyiş bunu kısa ve öz bir biçimde çok güzel açıklar: "Yukarıda ne varsa, aşağıda da o vardır."

Uranüs; toplumlara büyük adımlar attırıp, önemli değişiklikler yaratan yeni, radikal, orijinal, devrimsel hareketleri, fikirleri, bilgileri ve olayları sembolize eder. Uranüs; *Büyük Uyandırmacıdır* ve Uranüs transitlerinde *Beklenilmeyeni Bekle* deriz. Uranüs; nazlı, durağan ve yavaş bir etki taşıyan bir gezegen değildir; tam tersine şok

*Eski realitede ölüp,
yeni realitede
doğmak
kaçınılmazdır.*

kolektif bir gezegen olduğu için kitlesel ölümlerle ilintilidir. Hades; yeraltının, ölümler diyarının ve cehennemin yöneticisidir. Plüton transiti esnasında, kişinin kendi yarattığı cehennemiyile karşılaşması, yani psikolojik anlamda kendi gölgesi, kendi şeytanıyla, karmik tortularıyla, egosuyla karşılaşması kaçınılmazdır. Egonuzun zayıfladığını, kimlik duygunuzun belirsizleştiğini, mecazi anlamda ölmeye başladığınızı hissedebilirsiniz. Yeni bir realitenin bilinmezine doğru yapılan bir yolculuk, eski realitenin kalıntılarından, tesirlerinden silkinip kendini yeniden yapılandırma temasını da beraberinde getirir. Eski realitede ölüp, yeni realitede doğmak kaçınılmazdır. Büyük değişimler yaşamak, Zümrüdüanka kuşu gibi küllerinden yeniden doğmak Plüton transitlerinin en belirgin özelliğidir. Plüton transitleri, gelişimimize hizmet etmeyen, işe yaramayan, yıpranmış, eskimiş, çürümüş olan düşünce kalıplarının, imajların, duyguların, inançların, yaşam tarzının ve hayat felsefesinin masaya yatırılıp psikanaliz yapılması gereken zamanın geldiğini işaret eder.

Plüton; yer altını, yer altı kaynaklarını, madenleri, büyük

zenginlikleri, baskıyı, empozisyonu, manipülasyonu, totaliter rejimleri, diktatörlüğü, sinsice oynanan güç oyunları, organize suçu, büyük güçleri ve büyük organizasyonları, mafyayı, ölümü ve kitlesel ölümü sembolize eder.

Tarihte Uranüs ve Plüton Etkileşimleri

URANÜS ve Plüton transitlerinin gökyüzünde etkin olduğu zamanlarda, eş zamanlı olarak tarihe damga vuran olaylar meydana gelmiştir. 1793'te Fransız Devrimi gerçekleştiğinde, Aslan burcunda hareket eden devrimci ve uyandırıcı gezegen Uranüs, Kova burcundaki Plüton ile 180 derecelik karşıt açı oluşturmaktaydı. Karşıt açı; iki uç arasındaki zıtlıkların, farklı değerlerin ve eşitsizliklerin farkına varılmasını sağlar. Fransa'daki Yeni Aydınlanma hareketi ile toplumda eşitlik, özgürlük, hak ve hukuk alanında sosyal reformlar yapıldı ve kültürel bir dönüşüm yaşandı.

1930-1934 yılları arasında, gökyüzünde Koç burcundaki Uranüs ile Yengeç burcunda hareket eden Plüton arasında gerilimli bir kare açı oluşmuştur. Bu esnada eş zamanlı olarak, Almanya'da Adolf Hitler, diktatöryel gücünü (Plüton) kullandığı bir Nazi Almanyası yaratarak, ciddi bir soykırım (Plüton) yapmış ve izlediği baskıcı ve yasaklayıcı politikalarla toplumu savaşa sürüklemiştir.

Tarih, döngülerden ibarettir. 2011-2015 yılları arasında Koç burcunda ilerleyen Uranüs ile Oğlak burcundaki Plüton arasında tam 7 kez

gerçekleşecek olan gerilimli kare açığı; uluslar arası alanda sosyal, kültürel ve politik olarak büyük kırılmalarla eş zamanlı olarak meydana geliyor. 2011'den itibaren Ortadoğu'da başlayan Arap Baharı domino etkisiyle komşu ülkelere sıçrayarak devam ediyor. Halk, otoriter ve baskıcı rejimlere (Plüton) artık isyan edip, başkaldırıyor (Uranüs).

Uranüs ve Plüton kare açıları, kitlesel doğal afetleri de tetiklerler. 11 Mart 2011'de, Uranüs ve Plüton arasındaki sert kare açısı esnasında, Japonya'daki büyük deprem çok büyük can kayıplarına (Plüton; kitlesel ölüm) ve nükleer sızıntılara (Uranüs) da neden olmuştu.

Türkiye'nin Astrolojik Haritasındaki Durum

TÜRKİYE Cumhuriyeti'nin kuruluş anı olarak, 29 Ekim 1923, Ankara, saat 20:30 olarak çıkartılan astrolojik haritaya göre, Türkiye'nin yükselen burcu yani Türkiye Cumhuriyeti'nin vatandaşlarını ve ulusal kimliğini anlatan burç; duygusal, hassas, empatik, yardımsever, koruyup kollayıcı, gelenek ve göreneklerine düşkün ve milliyetçi özellikleri olan Yengeç burcudur. Yengeç; astrolojide en dişil, en verici ve en anaç

burçtur. Nitekim, Türk milleti olarak toplumda kurban durumuna düşen, zorda ve darda kalanların yanında olan, merhamet eden ve koruyucu özellikleri olan bir karakterimiz var. Astrolojik haritada, Yengeç burcunun yöneticisi ve Türk halkını temsil eden Ay, astrolojik haritada, geride kalan ve ön plana çıkmayan bir alana (12. ev) düşmektedir. Halk büyük bir potansiyele sahip ama bunu gösteremeyen ve ifade edemeyen bir durumdadır. Yengeç bir su elementi burcu olarak içe dönük çalışan enerjileri anlatır. Zira Yengeç burcu astrolojide sağır ve sessiz bir burç olarak adlandırılır ve tepkisini kolay kolay ortaya koymaz.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş anı haritasında, yükselen burç üzerinde yer alan Plüton; Türkiye Cumhuriyetinin büyük zorluklar ve büyük mücadelelerle, adeta zümrüdüanka kuşu gibi küllerinden yeniden doğarak kurulmuş olduğunu göstermektedir. Plüton, TC'nin kuruluş anı haritasında "Sirius" yıldızıyla kavuşum yapmaktadır. Sirius yıldızı; metafizik literatürde çok önemli bir yere sahiptir. Kozmostaki, Büyük Ziyaretçilerin merkezi olarak bilinir. Türkiye'nin astrolojik haritasındaki anlamı, Türkiye'nin dünya insanlığını birleştiren ve onlara öncülük edecek özel bir misyona ve vazifeye sahip olduğunu göstermektedir. Bu vazife, şu an halihazırda transit eden Plüton'un, TC'nin kuruluş anında yükselen derecesinde yer alan ve Sirius yıldızıyla kavuşan Plüton'u tetiklemesiyle beraber çoktan başlamış durumdadır. 2014 yılından itibaren, Plüton-Plüton karşıtlığı ile iyice görünür bir hal alacaktır.

Türkiye'nin öz burcu yani Güneş'i Akrep burcundadır ve haritada, gençler, sanatçılar, doğum oranı, doğum konuları, çocuklar, spor, eğlenceler, ve turizm ile ilgili yaşam alanı olan 5. evde yer almaktadır. Türkiye, genç nüfusu fazla olan ve turizmden bol kazanç elde eden bir ülkedir. Öz burcu Akrep olan bir Türkiye; Akrebin temsil ettiği konular olan mücadele, değişim, dönüşüm, krizler, zümrüdüanka kuşu küllerinden yeniden doğmak, finansal kaynakların yönetilmesinde ve paylaşılmasında zorluklar ve krizler yaşamayı kadersel olarak deneyimlemek ve bu tür hayat sınavlarından geçerek olgunlaşmayı öğrenen bir ülkedir. Akrep, Türkiye'nin yükselen burcu Yengeç gibi, bir su elementi burcudur ve her şeyi derinden, yaygara yapmadan hissedilen, sessiz ama yoğun olarak

yaşayan bir burçtur. Bu yüzden Türk milletinin tepki vermekte zorlanan bir yapısı vardır. Acılar ve zorluklar deneyimlediği için, acı çekmeyi sevmesi ve bunu arabeskleştirmesi de Akrep arşetipini deneyimlemenin gölge yanıdır.

Ekim 2012'den beri Akrep burcunda transit eden, Sebep-Sonuç Yasasının yöneticisi ve Karmanın Lordu olarak bilinen başöğretmen Satürn; Türkiye'nin astrolojik haritasında, gençleri, öğrencileri, sanatçıları ve doğum konularını sembolize eden 5. evdeki transitini sürdürmektedir. Satürn baskılayan, sorumluluk ve sınırlamalar getiren bir gezegendir. Dikkat edersiniz ki, son bir yıldır Türkiye'nin gündemi, bu temalar üzerinde yoğunlaşmıştır. Doğum, çocuk sahibi olma, hamilelik ve doğumla ilgili yasa

*Sular
bulanmadan
durulmaz.*

tasarılarının planlanması, gençler ve sanatçılar üzerinde bazı baskıların uygulanması bunlara örnektir. Satürn'ün bu etkisi 2015'in ikinci yarısına kadar devam edecektir. Bu yüzden, gençlere, öğrencilere ve sanatçılara yönelik baskılar ve sıkıntılı durumlar iki yıl daha devam edecek gözükmektedir.

Türkiye'nin astrolojik haritasının, dış güçleri, açık düşmanlıkları, dış politikayı, diplomasiyi, anlaşma ve sözleşmeleri temsil eden alanda Oğlak burcunda transit eden Plüton, Türkiye'nin dış politikasının 2008 yılından beri giderek dönüştüğü bir hale sokmaya başlamıştır. Plüton, en karanlık tarafıyla, alttan alta çalışan enerjileri anlatır. Dış politikada gizli manipülasyonu ve çok güçlü düşmanları sembolize eder. Türkiye'nin gündemine baktığımızda, bunun gerçekten şu andaki gündemle eş zamanlı geliştiğini görüyoruz.

Ülkemizin yönetimini, yöneticilerini ve prestijini anlatan alanı Koç burcu yönetmektedir ve Koç enerjisi, öncü, lider ve cesur olmayı anlatır. Haritanın en tepe noktasında yerleşen Koç burcunda ilerleyen ve ani, umulmadık ve reforme eden

enerjiler yayan Uranüs, bu alanda elbette boş durmayacaktır. Asi ve yenilik isteyen enerjisiyle, Türkiye'nin yönetsel konularında çarpıcı, beklenemedik olaylara gebe bir gidişat hazırlamaktadır. Uranüs'ün, Plüton ile kare açısı Türkiye'nin sosyokültürel ve politik alanda büyük dönüşümlere sahne hazırlayacaktır. "Sular bulanmadan durulmaz" sözü, Türkiye'nin şu an almakta olduğu Plütonik etkiyi çok iyi tanımlamaktadır. Plüton iyice dibe vurduktan sonra yeniden yapılandırır ama bunu yapmadan önce suyun en dibini göreceğiz. Yani karanlığın içine iyice dalacağız ki ışığı deneyimleyebilelim.

Uranüs ve Plüton'un tam kare açısı yapacağı ve önemli kırılımlar yaratacak (etkileri 2-3 ay öncesi ve sonrasında hissedilebilir) tarihler şöyledir: 21 Mayıs 2013, 1 Kasım 2013, 21 Nisan 2014, 17 Mart 2015.

Yazımı, M. Kemal Atatürk'ün Türkiye'nin kuruluş anındaki astrolojik haritasındaki tesirlerle ve enerjilerle örtüşen, çok anlamlı bir sözleyle noktalamak istiyorum:

"Bugün aynı iman ve katiyetle söylüyorum ki, milli ülküye tam bir bütünlükle yürümekte olan Türk milletinin büyük millet olduğunu, bütün medeni alem az zamanda bir kere daha tanyacaktır. Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve büyük medeni kabiliyeti, bundan sonraki inkişafı ile atının yüksek medeniyet ufkundan bir güneş gibi doğacaktır." □

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşmış Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşmış duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>
ve

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Çağdaş Şamanizm ve Günümüz İçin Kadim Yollar

Leo Rutherford

2. Bölüm

BİR ZAMANLAR, yani hiç olmayan zamanda, evvel zaman içinde kalbur saman içinde, hiçbir yerde kesinlikle hiçbir şey yaşıyordu. Ve bu kesinlikle hiçbir şey, hiç olmayan yerde sonsuza kadar yaşıyordu. Yani bu çok çok çok uzun bir zamansızlıktı. Dolayısıyla kesinlikle hiçbir şey, mutlak hiçbir şeysizlik, mutlak sıkıcılıktı. Bu zamanı hatırlıyor musunuz? Çünkü hepimiz, hepimiz oradaydık. Sadece tek başına bilinçlilik, düşünce yok. Dolayısıyla mutlak hiçlik, hiçbir şeyin yapabileceği tek şeyi yaptı ve bir şey yarattı. Ne yaptı? Kendini ikiye, ying ve yang'a böldü, yani primal (birincil) dişi (feminen) ve primal eril (maskülen) meydana geldi. Primal feminen, masküleni gördü ve aaa dedi.

Böylece dans başladı ve dolayısıyla mutlak hiçbir şeylik, kendi olmaya, eğlenmeye başladı. Güldü, güldü, güldü ve o kadar çok güldü ki patladı ve büyük patlama meydana geldi. Ve bir evren oluştu. Yani uzayda bir zamanda bir evren oluştu. Uzun lafın kısası işte o bilinç milyarlarca yıl sonra bir dolu, bir dolu parçaya bölündü ve yıldızlara, bitkilere, hayvanlara, gezegenlere, insanlara dönüştü ve işte buradayız. Ve o "bir" in ufak ufak parçalarıyız. Ama hepimiz o birin parçaları olduğumuzu unutuyoruz. İşte o bir olan bizim vasıtamızla öğreniyor, büyüyor, gelişiyor ve maceralar yaşıyor.

Şimdi hikayeyi daha farklı, daha komik, esprili bir şekilde Kızılderililer açısından anlatacağım. İlk başta büyük büyük anne *huakan* vardı, bu bir daire olarak çiziliyor. Bu sonsuzluk kadar büyük ve hiçbir şey kadar küçük. İşte o tohum, yumurta, potansiyel. Ama o sadece bir potansiyel, ta ki büyük büyük anne, büyük büyük babayla karşılaşana kadar. Büyük büyük baba *skuan* ise bir şimşek gibi. Bir çember düşünün ve sonra ona bir şimşek geliyor. Ondan sonra, dünyanın öteki tarafından da ying ile yang geliyor. Aslında bütün bunların söylediği şey ne? Bir olan iki oluyor diyor. Yani birlikte düalite ortaya çıkıyor. Ama düalite olmadan hiçbir şey yok. Dolayısıyla biz düalite içinde yaşıyoruz. Hepimiz bu düaliteden yaratıldık, yani feminen ve maskülenden. Bütün bu güçlerin arasında yaşıyoruz, iyi ve kötü dediğimiz şeyler bizim algılayışımız. Ama yaratımın enerjisi bunu böyle algılamıyor.

Yaratım yaratıyor, mesela yaratım güzel bir dağ yapıyor, dağın altındaki enerjinin bir yere gitmesi lazım o zaman volkan oluşuyor. Örneğin, biz bir volkan patlamasında birçok insan öldüğünde bunu kötü algılarız oysa yaratım sadece

bunu yaratıyordu. Hintliler *brahma*, *vişnu* ve *şiva* olarak ayırırlar. Brahma yaratan, vişnu organize eden, şiva da yıkandır. Bu da brama'ya gider, brama da yeniden organize eder, yeniden şekillendirir, bu ise hayattır.

Yani biz birçok güçlerin arasında yaşıyoruz ki bu hiç kolay değil, işte bu hayatın zorluğu bu. Otuz beş yıldır kişilerle ve kendim üzerinde çalışmaktan dolayı bulduğum şey şu ve bunu size Dalay Lama'dan bir hikaye olarak da anlatabilirim.

Bir gün Dalay Lama'dan Amerikalı terapistlere ve psikologlara bir konuşma yapması istendi. Dalay Lama onlara, "İnsanlar sizin hizmetlerinizi almak üzere neden gelirler," dedi. Terapistler dediler ki, "İnsanlar özgüven eksikliğiyle bize gelirler." Dalay Lama "hımmm, o da nedir?" diye sordu. İşte o yüzden, çok kötü bir özsaygı yüzünden bu çalışmalara girdim.

Bana da çok kötü bir öz saygı ve özgüven sorunu olan birçok danışan geliyor. Mesela bazıları gelip

"İlişkilerde sorun yaşıyorum," diyor. Ama sahip olduğunuz ilk temel ilişkiniz nedir? Kendinizle olan ilişkinizdir. Eğer kendinizle daha iyi bir ilişkiniz olursa başkalarıyla ilişkiniz de çok daha kolay olur.

Birçoğumuz kendimizi sevmemek üzere sıkı bir eğitim aldık. Mesela İncil "Komşunu kendinmiş gibi sev," diyor. Ama ben "Kendimi seviyorum," dediğimde bencillik ettiğim yönünde yanlış anlaşılıyor. Aslında "kendini sevmek" çok normaldir. Ve aslında ilişkilerin temeli de burada başlıyor. Kendini sevmeyen bireyler başkalarını da gerçekten sevmiyor. Bunu hayatımda deneyimledim; yirmilerimde, otuzlarımda ilişkilerde çok zorluklar yaşadım çünkü kendimle mutlu değildim. Kendim üzerinde çalışmaya başladıktan sonra her şey çok daha iyi oldu. Yani bu dünyada aslında bir aynalar odasında yaşamış gibiyiz. Yani insanlar sürekli bizi aynalıyorlar, bizde olanı bize gösteriyorlar ve tabii ki bazı aynalar nettir, doğrudur, bazıları da kırılmıştır, çatlamıştır çünkü o

insanlar da kırılmıştır, çatlamıştır.

Dolayısıyla bizler kendimizi sevmek, özgüven ve özsaygımızı büyütme için şifa yoluna geliriz çünkü bunu duygusal bedenimiz ister, duygusal bedenimiz şifalanmakta ısrar eder. O zaman da biz, şekilde kuzey-güney doğrultusunda olan “kırmızı yol”dan başlarız.

Sorusu olan var mı?

- Davul eşliğinde meditasyon yaparken biraz midem bulandı.

Bazen bu tip süreçler bunu yaratabilir. Peru’daki şamanlara gittiğinizde mesela size ayawaska¹ verirler. Ayawaskanın yaptığı şeylerden biri çok fazla kusturmaktır. Bu bir arınmadır; hem beden, hem de duygusal bedenin bir arınmasıdır. Mesela benim yaptığım ve yaptırdığım çok çılgın bir trans dansı var. Yıllar içinde öğrendim ki bu dansı

¹ Ayawaska: Ayahuasca asma’sının ve cawa bitkisinin yapraklarının kaynatılmasıyla elde edilen, değiştirilmiş şuur halleri yaşatan bir iksir.

yaparken yakınlarda bir kova olması lazım. Bunların olmasına izin ver, sakinleşecek. Duygusal çalışma yani duyguları şifalandırmak psişik kusma gibidir.

- *Ben de korku hissettim.*

Buradaki klasik öğretilerde güneyde, “Korku düşmanımızdır,” denir. Düşman korkudur ama bizim yandaşımız güvendir; güven ve masumiyet. Yani evrene güvenmek, hayata güvenmek ama bu güveni sağlamak korkutucudur. Bu meditasyon hayata bakış açımızı ortaya çıkarabilen küçük bir yolculuktur. Dolayısıyla da korkuyu ortaya çıkarabilir. Bu da normaldir. Önemli olan korku değil, korkuyla ne yaptığınızdır. Dolayısıyla burada sizi zorlayan şey hayat sürecinize güvenmektir.

- *Türk Şamanizmi ile Kuzey Amerika Şamanizmi arasında ne fark var?*

Özünde hiçbir şey, detaylara bakıldığında farklılıklar var. Ben önce Amerikan yerlilerinden öğrendim. Ama öğrenebildiğim her yerden de belli parçaları öğrendim ve bulduğum şey şu oldu: özü, temeli hepsinde aynı. Yani hayatın, evrenin nasıl işleyişi ile ilgili temel anlayış hepsinde aynı. Mesela Botswana’daki Kalahari yerlilerine gittim. Kullandıkları aletler farklı ama ben özünü aynı buldum. Ben şamanı, insanları şifalandırmak, insanların bütünlüğüne kavuşmalarına yardım etmek için bir alet çantası olan biri gibi görüyorum. Ama hiçbir mecburiyet, yapmalısın şartı olan bir şey yok. Yardım etmenin birçok yolu var. Ve değişik insanların da değişik aletlere ihtiyacı var, o zaman alet

çantadan ne kadar büyükse o kadar iyidir. O yüzden ben mümkün olduğunca çok kişiyle çalışmak istiyorum.

- *Ölüm sizin için nasıl bir öğretmendir, bunun için ne yapabiliriz?*

Hepimiz öleceğiz, ölmeyecekmiş gibi davranmamızın bir anlamı yok. Bize bir beden veriliyor ve geliyoruz, birçok deneyim yaşıyoruz, beden eskiyor ve geri gidiyoruz. Burada dünyadayken bir şoför gibiyiz ve bize bir araba verilmiş. Ama biz şoför olduğumuzu unutup araba olduğumuzu zannediyoruz, aslında değiliz çünkü araba eskir, saçlar, dişler dökülür, beden yorulur. Dolayısıyla ölümün öğretmen olması öleceğimizi kabul etmektir. Birçok şamanik öğretilerde böyle kafa karıştıran bir şey vardır. Kafa karıştıran şey ölümü kabullenmek ama aynı zamanda da buradayken tamamen tam ve bütün olarak yaşamaktır. Ben bunu böyle anlıyorum.

- *Şamanlar bu şifa yöntemlerini nasıl bulmuşlar. Nasıl başlamış?*

En başının detaylarını bilmiyorum ama eski insanlar hayatı incelemişler. Eski toplumlarda insanların farklı becerileri vardı. Mesela iyi avcılar avlanıyordu. Besleyenler, yemek pişirenler vardı, bazıları da ruhsal güçlerle bağlantıya geçebiliyordu. Birçok şamanik öğretiler rüyalarda öğrenilir.

Mesela Peru, Brezilya ve bazı yerlerde tıp adamları ayawaska şarabı ile şapuna yaprağını nasıl birleştireceklerini merak ettiler. Ayawaska şarabının içindeki şapuna monoasit baskılayıcısı bir inhibitör.

Dolayısıyla şamanlar bu ikisini nasıl bir araya getirdiler? Şamanların bakış açısına bakarsanız onlara bunu bitkiler söylüyor. Bizler bilimden önce doğadan öğreniyorduk. Yani doğayla bağlantıya geçiyorduk ve eskiler diyorlar ki bitkiler şamanlara söyledi.

Kalahari orman adamları bizi çölde yürüyüşe götürdüler. Bizim için hangisinin yenilebilir olduğunu bilmek büyük zorluktu. Çölde bir bitki var, başka bir yerde başka bir bitki var ama o ilkel adamlar hangilerinin yenilebilir olduğunu biliyorlar. Çöl onların mutfağı, kileri gibi. Dolayısıyla toprağa yakın yaşadıklarından onlarla temas içindeler. Dünya bir kriz yaşasa ve alışveriş merkezleri olmasa onlar yaşayabilir ama biz yaşayamayız. Ancak ve ancak o bilincin bir kısmını alabilirsek yaşayabiliriz. Mesela İngiltere’de bazı arkadaşlarım bitkileri çok iyi

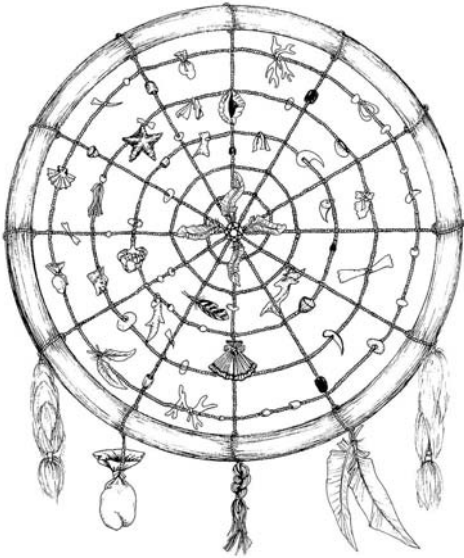
tanıyor ve hiç aklımıza gelmeyecek bitkileri pişiriyorlar. Yani bazı insanlar artık doğada nasıl yiyecek bulabileceklerini tekrar öğreniyorlar ve aslında her şey de doğadan geliyor.

- *Juanita Puddifoot* şamanik yolculuk çalışmasında land rover’ı bile erk hayvanı olarak kullanabileceğimizi söylemişti, bu gerçek mi?

Evet, benim bir arkadaşıma yirmi yıl önce yaptığı bir şamanik yolculukta erk hayvanı olarak land rover gelmiş. Ona dedim ki, “Senin için neyi temsil ediyor?” “Sert, her yere gidebiliyor, seyahat edebiliyor, uzun süre dayanıyor, sürekli gidiyor,” dedi. Aslında erk hayvanı ya da güç hayvanı bizim psişemizin enerjiji nasıl gördüğüyü ilgili. Aslında erk hayvanı olarak land rover falan yok, sadece enerji var, enerji maddenin içinde. Bizim psişemiz bunları bize anlam ifade eden bir şeye dönüştürüyor. Aslında biz çeşitli boyutlarda birçok dostlar ediniyoruz.

- *Şamanların daha yüksek boyutlara gitmelerine ve o boyutlardan bir sürü dost edinmelerine rağmen aslında keşfettikleri şeyin sadece ama sadece kendi yalnızlıkları olduğunu sanıyorum. Ve bu işte giderek ustalaşıyorlar ve yalnız yürümenin bilincini yaşıyorlar o yolu bulmak için. Bu nedenle nerede daha çok deneyim yaşayıp yalnızlığımızı keşfedersek o boyut benim için keyifli oluyor. Onun için danslarını merak ediyorum.*

Evet, biz yalnızız. Ama aslında hepimiz biriz. Evet değişik realitelerde yürüyoruz ama rehberlerimiz de var. Ve evet biz yalnız yürümek zorundayız,

partnerimiz de olsa, evli de olsa, çocuklarımız da olsa yolculuk tek başınadır. Trans dansçısı *Gabriel Rolfu* tanıyan var mı bilmiyorum. Tekniği birkaç şeyin birleşiminden oluşuyor. Dansta beş ritim var. Bunu otuz beş yıl önce Amerika'da öğrendim, çok güzel bir dans metodu. Akıcı, hareketli, kaotik, lirik ve dingin. Sonra Brezilya'dan brezilya dansını öğrendim ve seksenlerin sonunda ikisini bir araya getirdim.

İlk bölümde bir kişi gözleri bağlı ve kendini tamamen müziğin ritmine bırakarak dans ediyor. Üç dört kişi de dans edenin bir yere çarpılmaması için etrafında güvenliği sağlıyor. Hareketle dans eden kişi tetikleniyor ve günlük zihinden çıkıp kaosa, düşüncenin, günlük zihnin ötesine geçiyor. Kontrolü beden ele alıyor ve duygularını dans ederek ifade ediyor.

İkinci bölümde gözleri bantla kapatılan kişi yine bir kişinin desteği ile dans etmeyi sürdürürken bir niyetle şamanik yolculuğa başlıyor. Ruhlardan yardım ve destek almak için onlarla bağlantıya geçiyor. Bunu yaparken yine dans etmeye devam ediyor. Yerde yatmak yerine hareket ederek tüm bedeni bu yolculuğun içine dahil ediyor. Çünkü eskiden şamanlar şamanik yolculuklarını yerde yatarak değil, hareket yoluyla, dansla yaparlardı. Özetle dansın ilk bölümü günlük zihinden kurtulmayı sağlayıp yüksek zihne kapıyı açıyor. İkinci bölümünde bir niyetle yolculuğa başlanıyor, ruhlardan yardım ve destek almak için daha çok bağlantıya geçiliyor. Afrika davulları çok gürültülü ve çılginca sesler çıkarıyor.

Trans dansı şamanik yolculukta çok önemli. Ama şimdi transla ilgili çok önemli bir şey söyleyeceğim. Dünyada eğer mümkünse kaçınılması gereken bir trans hali var ki o aslında *sradan uyanıklık bilinci*. İnsanlar sıradan uyanıklık bilincinin transındayken savaşıyor, bir yerleri bombalıyor, para kazanmak için her türlü kötülüğü yapabiliyor. Yani bizler şaman olarak transa geçtiğimiz zaman ne yapıyoruz? İçinde bulunduğumuz günlük transtan kurtuluyoruz. İçinde olduğumuz transın dışına çıkıyoruz ve farklı bir bilinçlilik durumuna geçiyoruz.

Geldiğiniz için teşekkürler. Umarım enteresandı ve değerdi. Ruh sizinle olsun. Ve büyük gizemin kutsaması sizinle olsun. □

Leo Rutherford'un 24 Mayıs 2013 tarihinde Bilyay Vakfında verdiği konferanstan özetleyen: Fadime Çelik.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Ruh Mekansal Algıyı Sadece Kullanır

A. Cemal Gürsoy

DÜNYA BİLGİSİ hakkındaki kavrama kapasitemiz, doğru alan üzerine mi odaklanmış? Acaba insanlık toplumsal algısının birbirini tetikleyen bir dizi mekansal tekrardan hatırlamayı mı unutuyor? Yani ruhun varlıksal değerleri hatırlamayı tümünden örten ağır bir yol mu seçiyor kendi kendine?

Mekansal algı bizi asıl ait olduğumuz alemde tümüyle alıp şekil, biçim değiştiren farklı bir yetiler dizisinin yani ruhun psişik deneyimlerinin başında geliyor; toplumsallığa gözünü açtığı anda ruhsal dünyaya ait aidiyeti ile bağlarını otomatik olarak kapatıp bambaşka bir antite olup çıkıyor.

Beden denen materyal ürünün, dünyanın ve sonsuzluğun uç noktası olarak gösterilen felsefi sonucu olması için tüm bilgi kaynaklarını yanlış olarak yönlendiriyorlar.

Beden denen materyal ürünün; dünyanın ve sonsuzluğun uç noktası ve felsefi sonucu olarak algılanması için tüm bilgi kaynaklarını yanlış olarak yönlendiriyorlar.

Mekansal algı sonsuz tekamül yollarında kullanılan çerçeve bilgiden bir tanesidir. Ruh sonsuzluk bilgisini derece derece katetmek için çeşitli idrak planlarını kullanılır. Boyut dediğimiz geniş imkanı olabilen mekanlar ise bilgi kullanım ve şuurculuk konusunu yükseklik katlarına taşıyan bir kaldıraç vazifesi görüyor.

Ruhun mekanla bağlantısındaki inceliği anlamak için birazcık rüyalarla ilgili bağlantılara bakmak lazım. Rüyada mekanlar ve fark etme anının öznesi her an bilinçaltı ve şuurculuk arasında git gel ara algılar yaptırır. Hiç ilgisi yok derken o olmakta olan şey size geçmiş hayatlarınız, kayıp parçalarınız veya yaşadığınız hayatın bir sorunsalı ile bağlantı kuran doğrudan bir anlayış mekanı oluşturur. Anlayış öz bilgi ile varlıkta üst benliğe, ruha açılan pencerede olur. Ama hareket varlığın yeni çözüm mekanına adım atmasıyla gelir. Rüya bu deyiş uyduruk ve kıvrımaca diye düşündüğümüz bu algı, iletişim aşlında mekansal anlayış duvarlarına yol açıcı, uyandırıcı araç bilgisi olarak yerini alır.

Zaman olarak da algıladığımız mekan duygusu içindeki olaylar örgüsü ile bambaşka bir gerçeklik gibi hareket etmeye zorlar bizi. Bu davranış biçimi en çok düalite gerçekliği olarak çarpar. Sebep sonuç yasaları ile bizden doğrulama alır. Mantık ve kıyas bilgisi ile hatırlamayı sağlayan en yüksek bilgi kısıntılarını bloke edip. Bizi yanılsamacı bir mekan örgüsünün içine atar.

Bundan sonra olan ne? Tüm beden organizasyonunu -şuur kapasitemize rağmen- ait olduğumuz alemin yüksek tesirlerine kapatıp çok az bir bağlantı ile biz bu üç boyut aleminde ne tür gözlem bağlantıları kuruyoruz?

Ruh varlıksal bağlantısı ile maddelerden oluşan idrak anlarını büyük bir plan seçim serbestliği hiyerarşisi ile toplar.

Topladığı bilgilerin tesirlerini yükselterek maddelerdeki gözlem ve dikkatle oluşturduğu şuurulluk kapasitesi ile mekanları katlayacak ve idrak hızı getirecek bir tekamül becerisi kazanır.

Aslında varlık, varoluşunu tüm

farkındalığı ile yer aldığı bu tesirler dünyasından alır. Kendi kimlik ve şuuruna ait bilgi ile varım dediğinde o an ortak paylaşım ve kesişme dünyasında bir şekilde idrak ortamı yaratan bir nesnel gerçekliği oluşturur.

Demek ki bizim idraklerimiz çok

başka gözlem alanlarının ve varlıkların ortak idrak alanı haline geldiğinden, ortaya çıkan manzarada çoklu idrak alemlerinin kurduğu mekan algısı bizim evrenin içinde ayrılmış, kendi kendine evrilmiş ayrı bir ürün ya da zeka algısı yaratır ki işte bu unutmaya neden olan, kendi kimliğimizi hatırlatmayan olgulardan biridir.

Ait olduğumuzu zannettiğimiz hidrojen türlerinde kendimize ait dünyadan maddesel çıkarım yapmak kolay yolu seçmektir. Akıllanmış farklı atom kombinasyonları ile irtibat kuran organizasyonda sadece ortak alanımız idraktır. O da maddenin kendi halidir.

Gerçekte evren sizinle irtibat kurmaya başladığı an sizin bedeniniz ve oluşturduğu gözlem haliniz başka maddelere yükselme imkanı veriyor demektir. Size biri adres sordu mu bilinki idrak dünyalarında sizin rolünüz tekamül yolculuğu ile uyumlu çalışıyor demektir.

Biri sizden yardım istedi mi, idrak planlarının en kısa yoldan gönderdiği ilgilenmemiz gereken mekansal işlerliğin ne olduğunu sezerek hareket etmeliyiz.

Ruh mekansal algı ile tekamül yolculuğunda uzakları yakın, mümkünsüzlükleri geçerli kılar. Sadece baktığı, idrak ettiği şeylerin aynı an içinde sınırsız bir bağlılıkla aynı anla beraber çalıştığını ve bunun da vazifelerle mümkün olan bir organizasyon olduğundan tam emin olunca, mekan duvarları kalkar. Çok geniş, sınırsız bir ülkenin katılımcısı ve özgür bireyi olur.

İşte hedef, gerçek yürüyüş; mekansızlıktır. □

Sorularla Hayatlar Arası Hayat Regresyonu

Paul Aurand

Soru: Boşluk dediğiniz yeri biraz daha tanımlayabilir misiniz?

Yani bir an durma noktası gibi, sona gitmeden evvel durdukları bir yer o boşluk. Bazıları orayı sadece *beyaz ışık* olarak tanımlıyor. Başka hiçbir şey yok, sadece *beyaz ışık*. Ama aslında orası boşluk, hiçlik, yani hiçbir şeyin olmadığı yer ve tam olarak ışığa gitmeden önceki yer.

Soru: Bu bahsettiğiniz yerde diğer varlıklarla, ruhlarla kontağa geçiliyor mu?

Ne sorduğumu biliyorum, benim deneyimimde hayır. Kaldı ki bahsettiğim konuda çok deneyimim de olmadı, birkaç deneyim yaşadım. Ama seanslarda sanırım bunun nedeni şu; danışanımız *hayatlar arası hayat deneyimini* yaşarken terapist olarak niyetimizle onları çabucak ışığa doğru yönlendiriyoruz.

Soru: Kendi deneyiminize dayanarak şunu sormak istiyorum oraya, o boşluğa gittiğimizde “zamani geldi, haydi buraya gel ve kal” diyorlar mı, bizim oraya gitmeme şansımız var mı?

Orada ne kadar pazarlık payı var bilmiyorum. Benim deneyimim tam tersi oldu. İnsanlar orada kalmak istiyorlardı ama onlara geri dönmeleri söylendi. Ancak seçim hakkı verilen, isteyip istemediği sorulan birkaç kişi oldu. En son yetmiş iki yaşında biri geldi, çok küçük yaştan beri depresyondaymış. Bu hayatının çoğunda niye depresyonda olduğunu ve hayat amacını merak ediyordu.

Regresyon yaptığımızda bir önceki hayatında intihar ettiğini gördü. Bedeninden ayrıldığında rehberi ona sarılmak ve hoş geldin demek istedi ama o kendi hayatından getirdiği çok büyük pişmanlıkları olduğu için ve aynı zamanda intihar edenlerin sonsuza kadar cehennemde acı çekeceklerine inandığı için rehberi ona sarılmak için geldiğinde, “Hayır, hayır hiç sanmıyorum,” diyerek rehberinin yanına gitmek istemedi. Dünyaya bağlı kalmayı tercih etti.

O ve rehberi çok uzun bir süre bu konuda uğraş verdiler. En sonunda rehberi onu ışığa gelmeye razı etti. Sonra da rehberi ona *koşulsuz sevgiyle* sarılıp, ona vorteks gibi dönen bir enerjiyi gösterip, oraya gitmesini söyledi. O ise “Hayır, hayır, tekrar dünyaya gidip doğrusunu yapmak istiyorum,” dedi. Rehberinin tüm çabalarına rağmen hemen geri gelmek, doğmak için çok ısrar etti. “Bu hayatı rezil ettim, tekrar geri gidip doğrusunu yapmak istiyorum,” dedi. Rehberi de en sonunda omuzlarını silkip, “Bunu hiç tavsiye etmiyoruz,” dedi. “Hayır, gitmemelisin,” demedi, “Bunu tavsiye etmiyoruz,” dedi. İsrarla gitmek istediğini söyleyince de, “Tamam, tekrar geri git o zaman,” diyerek özgür irade ve özgür seçim olanağını da göstermiş oldu.

Yani bu danışanda bir önceki hayatı gözden geçirmek yoktu, hiçbir şifa yoktu, hiçbir süreçten geçmek yoktu, direk geri döndü ve bütün bu duyguların hepsini kendisiyle birlikte getirmiş oldu. Tekrar gelmeye çok kararlıydı ve geldi; bu hayatta intihar etmedi ama bütün bu ağırlığı da tüm hayatı boyunca taşımış oldu.

Soru: İnsanlar ruh dünyasını başka şekillerde de deneyimleyebilirler mi?

Ben insanların rüyaları sırasında da ruh dünyasını ziyaret ettiklerini düşünüyorum. *Hayatlar arası hayat regresyonu* çok şükür ki ruh dünyasını ziyaret etmek için tek metot değil. Kimi insanlar ölüme yakın deneyimlerle, kimi insanlar *derin meditasyon yaparak*, kimileri *beden dışı deneyimler yaşayarak* bu deneyimleri yaşıyorlar. Ama *hayatlar arası hayat regresyonu* belli bir niyetle yapılan ve benim bildiğim en güvenli yol fakat oraya gitmenin tek yolu değil.

Soru: Dünyaya gelmenin ruh açısından önemi nedir?

Buraya birtakım şeyleri deneyimden geçerek öğrenmek için geldiğimizi düşünüyorum ve biliyorum. Aksi takdirde kimse gelmezdi zaten. Bence ruhlar buraya gelerek, ruh halindeyken yaşayamadıkları deneyimleri burada yaşıyorlar ve zaten o yüzden buraya geliyorlar.

*Peki,
ruh
nereye
gidiyor?*

Soru: Yaşadığımız deneyim sizin için çok dönüştürücü mü oldu?

Benim için öyle oldu, öyle olduğunu düşünüyorum. Çok gerçekçi bir deneyim yaşadım ve dünyada yaşadığım deneyimlere göre etkisi çok daha uzun süre devam etti ve aynı zamanda o etkiler hala benim içimde yaşayan birer kaynak olduğu için o kaynaklara da çok kolaylıkla ulaşabiliyorum. Sevgiyi hatırlayıp onunla da bağlantı kurabilirim ama ruh olarak deneyimlediğim şey bence çok daha gerçekçi. O deneyimi yaşadığım için biliyorum ki deneyim beni değiştirdi. Bu deneyimi yaşadığım için bunu başkalarına da sunmak çok daha kolay oluyor.

Soru: Ruh dünyası nasıl bir ortam ve nerede?

Tanımlamak çok zor. *Hayatlar arası hayat* seansında danışan derin trans halinde konuşurken benim hissim şu oluyor. Orada yaşadıkları çok gerçekçi bir deneyimi bu limitli kelimelerimizle, limitli bir şekilde tanımlamaya çalışıyorlar. Mesela kristal binalardan bahsedip onları anlatırlar. Geçen

gün bir danışan sağlam, katı ışık diye tanımlamaya çalıştı. Katı ışık nedir? Yani bu deneyimi, çok gerçekçi bir deneyimi limitli kelimelerle anlatmaya çalışıyor ama olmuyor.

Peki, ruh nereye gidiyor? Ruh bedenden yukarıda bir yere mi gidiyor? Yukarı gidiyor, diye tanımlıyorlar. Avustralya'dayken hediyelik objeler satan bir dükkanın önünden geçtim. Vitrinde dünya ve ötesini tanımlayan bir resim vardı, ruh dünyasını yukarıda gösteriyordu. Bu beni düşündürdü, haritamızda Kuzey Amerika üstte görünüyor peki kozmosa bakılırsa neresi üst. Yani bence insan zihnimiz, beynimiz orada-burada, siyah-beyaz, doğru-yanlış diyor. Fiziksel hayat burada, ruhsal hayat orada diyor ama bence hepsi bir arada.

Soru: Rehberlerimiz hayatımıza sık sık müdahale ediyor mu?

Nadiren birtakım müdahaleleri daha doğrusu yardımları olabiliyor diye düşünüyorum. Eğer sorarsak, istersek, hak ettiyse yardım edebiliyorlar gibi görünüyor ama öteki taraftan müdahale etmeleri çok nadir. Hatta zor deneyimlerde bile "Aa yaşasın, güzel, güzel, öğreniyorsun," deyip müdahale etmiyorlar.

Soru: Ruh eşlerinin karşılaşması ve ortak deneyimlerden geçmeleri kaçınılmaz mıdır?

Bu hayatta ruh eşlerinin karşılaştığını gördüm, ikisi birbirini tanıyor, ancak biri hazır diğeri değildi. Farklı hızlarda, farklı tempoda gelişmişler ve aynı dalga boyunda değillerdi. Dolayısıyla özgür irade ile yaşanılanların da belirleyici olduğunu düşünüyorum.

Soru: Ruh boyutuna gittiğinizde ve kendi deneyimlerinizde size çok ilginç gelen şeyler neydi?

Ruh boyutuna gittiğimde biraz utanma ve şaşkınlıkla birlikte benim için kör bir nokta aydınlandı. Yani ruhumun dört hayat boyunca üzerinde çalıştığı konuyu anladım. Bu hayatta dört yaşımdayken romatizmam vardı. Tekerlekli sandalyede bir yıldan fazla kaldım ki kalemi bile tutamıyordum. Yedirildim, giydirildim, tamamen engelliydim. Dolayısıyla hastanede geçen zamana orada neler olduğunu hatırlamak için regresyon çalışması yaptım. O yaşta bile bir gün önce yanımdaki oksijen çadırında yatan çocuğun ertesi gün odada olmadığını gördüğümde ölmüş olduğunu anladığımı anladım.

Daha sonra regresyonla bu hastalığın kaynağı olan geçmiş yaşamlara

gittiğimde kendimi üç geçmiş hayatta gördüm. Hep birine bakan hayatlardı. Ve bir önceki hayatımın çok uzun bir zamanı hasta olan birine bakmakla geçmişti. Ruh boyutunda dediler ki: “Hala anlamadın, seni bu nedenle engelli hale getirdik; bu bir ceza değil, karma da değil, ama öğrenme fırsatı.” Çünkü meseleye öğrenebilmem için hiç başka bir seçimim yokmuş gibi yaklaşmışım, yani tamamen bana bakılması gerekliydi. Artık daha iyiyim ve anlıyorum. Bu benim ruhumun dersiydi ve elbette sizlerle paylaştığım çok kişisel bir şeydi ama insanlar da bizimle seanslar sırasında bu tip şeyleri paylaşıyorlar.

Soru: Ruh olarak bulunduğumuz zamanlarda başka ruhlardan da öğreniyor muyuz?

Ruh olarak diğer insanların yani ruh grubumuzdakilerin deneyimlerinden de öğreniyoruz ama enteresan olanı ihtisas grupları var. 4, 6, 8 kişilik bazen daha fazla sayıdan oluşmuş küçük guruplar var. Bir gruptakiler aynı tema üzerinde çalışıyorlar, bazıları bunu dünyada yapıyor, bazıları bunu öteki tarafta yapıyor ama birbirlerinin deneyimlerinden de öğreniyorlar. Ancak aynı zamanda evrensel bilinç denizinden öğrendikleriyle de farkındalık ve bilinç seviyesini yükseltiyorlar.

Soru: Rehberlerden falan bahsettiniz ama orada tanrı gibi bir yüce ruhla karşılaştınız mı?

Bilmiyorum, bilmediğim bir şeyi size söylemek istemiyorum. Oradaki rehberler sizi seven iyi bir arkadaşınız, re-enkarne olmuyor ve size yardım ediyorlar. Ondandır konsey

denilen yaşlılar, bilge olanlar var, çok daha deneyimli olan varlıklar. Ruhsal gelişimimizin büyük resmine bakıyorlar ama aynı zamanda dünyada ve kozmosta da neler olduğunun resmine bakıyorlar. Ve birçok kimse de o üstatların, o bilgelerin de ötesinde bir şey tanımlıyor. Geçen seansların birinde oraya gitmeye çalışan biri vardı ancak bedenlenmiş biri olarak bunu yapabilmek çok zordu. Evet, daha fazla bir şey var bunu biliyoruz, ama tam olarak ne olduğunu bilmiyoruz. Yani seanslar içinde sizin için kesinlikle çok fazla olan, zihninizle anlayamayacağınız, kavrayamayacağınız şeyler var.

Soru: Annem çok zor bir doğum yaşamış, ben doğarken neredeyse ölüyormuş, doğum çok uzun sürmüştü. Kanamalar olmuş. Rahimdeyken neden bu dünyaya geldiğimizi bildiğimizi söylemişsiniz. Muhtemelen ben buraya gelmeye çok hevesli değildim. Bu durumla ilgili ne diyebilirsiniz?

Doğum zor da olsa bu sizin gelmek

istemediğiniz anlamına gelmez. Ruhun ne zaman bedene girdiği değişiyor. Mesela bazı ruhlar rahim içinde gelişmekte olan bedenin içinde kalmıyorlar, gelip gidiyorlar. Bazıları bedenin gelişimini asiste edebiliyor, bazıları da “Ben burada yokum,” diyorlar. Ve terapist olarak bedenin içinde durmayan biriyle karşılaşmak çok büyüleyici. Gidip geldiklerini söylüyorlar; nereye gidiyorlar ve orada ne yapıyorlar? Bazılarının zihni ise rahmin içinde bile perdelenmiş oluyor ve niye geldiklerini hatırlamayabiliyorlar. Ama birçok ruh annenin nasıl olduğunu, hamilelik sırasında nasıl hissettiğini hatırlıyor. Bazıları içinse fark etmiyor, kendi kabuklarındalar ve olanlarla ilgilenemeyebiliyorlar.

Soru: Otistik çocuklarla çalıştığınız oldu mu?

Yedi tane otistik çocukla çalıştım, onlarla ilgili bir şeyler söyleyebilirim. Onlarla geçmiş yaşam seansı yaptım

*Herkes
hayatlar arası hayat
regresyonu
deneyimleyemez.*

ama *hayatlar arası hayat regresyonu* yapmadım. Bir tanesi ile sözel iletişim kurarak çalıştım. Biriyle klavye üzerinden iletişim kurdum. Çünkü Serebral Palsi ve otizm vardı ama klavyeye basabiliyordu. Benim deneyimime ve otizmle çalışanlara göre otizmliler bedenlerinin içinde değiller, daha doğrusu bedenleriyle olan bağları zayıf. Bu ciddi bir travma nedeniyle de olabilir. Dolayısıyla onları bedenlerinden ruha çıkarmaya değil, bedenlerine getirmeye, şimdide, anda olmaya ihtiyaçları var ki bunu yapmaya çalıştım. Bedenlerinde olmalarını temin etmeye çalıştım.

Enkarne olurken bedenlerinin içine gelmeye başladıklarında daha interaktif olmaya başlıyorlar ve ondan sonra aynı şeyi söylüyorlar: “Sen kimsin ki bana dünyanın bir parçası olmam gerektiğini söylüyorsun? Siz birbirinize karşı çok acımasızsınız, çok fazla duygusal ve psişik acı var, bizim bunlarla hiç işimiz olmasın istiyoruz.” Ben de onlara felsefi olarak diyorum ki “burada bedene enkarne olmuş bir ruh var, deneyimlemek için bedenin içine girmen lazım.” Onlar da diyorlar ki, “Sizin bizden öğreneceğiniz şeyler var.”

Kısaca bahsedilirse onlarla ilgili benim deneyimim bu.

Soru: “Hayatlar arası hayat regresyonunun” yöntemleri hakkında özet bilgi verir misiniz?

Teknik olarak hipnoza ve regresyon terapisine nasıl tepki verdiklerini görmek için önce geçmiş yaşam regresyonu yapıyoruz. Bu aynı zamanda ruh seviyesine geçmeden önce, geçmiş hayatta veya bu hayattaki çocukluğunda yaşanan birtakım şeyleri çözme fırsatı veriyor. Yani oraya gitmeden önce yapılacak herhangi bir şey varsa önce o yapılıyor çünkü bu yapılmazsa oraya gitmeleri bazen engellenebiliyor.

Birkaç bin vakamdan birkaç kere oraya gidemeyen oldu. Bir tanesi yirmi yaşın altında genç bir adamdı. Başarılı bir geçmiş yaşam regresyonu yaptık ama *hayatlar arası hayat* deneyimine geldiğimizde rehberi ona şunu söyledi: “Senin önce bu hayatta kendini daha iyi tanıman lazım, bunu yapmadan önce daha çok hayat deneyimine ihtiyacın var.” Bunu benim söylememdence rehberinin söylemesi daha iyi elbette. Diğer iki danışan ise buradan ayrılıp oraya gitmeyi o kadar çok istiyorlardı ki onların da oradan değil öncelikle buradan öğrenmeleri gerektiği ortaya çıktı. □

Paul Aurand’ın 7 Aralık 2013’de BİLYAY Vakfında verdiği “Hayatlar Arası Hayat Regresyonu” isimli konferansta sorulan soruları derleyen: Fadime Çelik.

Hayat Amacımızı Keşfetmek

*Tülin Etyemez
Schimberg*

2. Bölüm

PEK ÇOĞUMUZ bu hayatta arayış içerisindeyiz. Halbuki basit bir yaşam sürüyor olabiliyoruz. O zaman da kendimize soruyoruz: “Peki benim bu yaşamdaki amacım nedir?” Oysa hayat amacımız dediğimizde çok ulvi, çok yüksek şeyler bekleyebiliyoruz.

Bu yaşama bedenlenirken, her birimizin varlığının belli bir öğreniş amacı var. Yaşamda ilerlediğimiz yol bazen bu amaca hizmet ediyor. Bazense biraz bu yolun dışına taşıyor.

Bazen yaşam amacımızla karşılaştığımızda korku hissedebiliyoruz. Bizler hayatta ilerlerken korkularımızın neler olduğunu, neyle uğraşmamız gerektiğini çoğu zaman bilmiyoruz. O nedenle de bilgi yamyamı şeklinde pek çok şeye el atıyoruz. Zihnimize uçuşan sürüyle konu var. Oysa artık bütün bilgiler önümüzde; bunların içinde kendimize en uygun olanı seçip onu uygulamamız gerekiyor.

Korkularımız konusunda çalışırken bizler en büyük ilerlemeyi onları tespit ederken yapıyoruz; hani derler ya bir şeyi tespit etmek onu yapmanın yarısıdır. Gerçekten bizim zihnimize yetiştirilişimizden, içinde bulunduğumuz toplumdan, anne babalarımızdan, öğretmenlerimizden ve yaşadığımız çevreden

gelen o kadar çok kalıplar ve sesler var ki, belki bu korkular bize ait de olmayabilir.

O nedenle birinci olarak, “Benim yaşam amacım ne?”, ikinci olarak “Yaşam amacım nerede, hangi yönde?”, üçüncü olarak da, “Ben yaşam amacımın hedeflediği yolda ilerliyor muyum?” sorularını sorabiliriz. Onun arkasından pek çok soruyu daha eklemek mümkün. “Önümde engeller var mı ve bu engelleri kaldırmak için ne yapabilirim?”

Hayatta hepimiz bir şeyleri istiyoruz. Bir şeye ulaşmayı hedefliyoruz, ona ulaştığımızda başka bir tanesi beliriyor. İstekler giderek saçaklanıyor. Acaba her istediğim yaşam amacıma hizmet ediyor mu?

Yaşam amacımızla, hayat planımızla uyumlu olarak istediğimiz şeyler mi? Seçimlerimiz yaşam amacımızı ne kadar destekliyor?

Bazı istediklerimiz çok arzuladığımız halde gerçekleşmiyor. Çok istiyoruz, olmuyor. Bazen de içimizde engeller beliriyor. En büyük obsesyonu kendi kendimize korkularımızla yaratıyoruz. En büyük engellerimiz; “yapamam”, “bunu başaramam”, “hak etmiyorum” vb.

Oysa dünyaya gelmeden önce yaşam planı yapıyoruz. Yaşam planı nedir, nasıl bir plandır?

Spiritüel bakış açısından baktığımızda hepimiz varlıklar olarak dünyaya gelmeden önce o yaşamımızda neler öğreneceğimizi, ne tür ilişkiler içerisinde olacağımızı, annemizi babamızı, doğduğumuz yeri planlıyoruz.

Robert Schwartzman'ın Meta Yayınlarından çıkan *Cesur Ruhlar* adlı kitabında çok güzel bir ifade var:

“Gerçek kimliğimizi yani muhteşem, aşkın ve ebedi ruhlar olduğumuzu idrak etmek hayatın zorlayıcı deneyimlerini aşmamızın bir yoludur. Yani aslında bizim varlıklar olarak çok daha engin, geniş şuurda, burada dediği gibi aşkın ve ebedi bir tarafımız var. Ama bu

aşkın ve ebedi olan tarafımızı burada beden içerisine soktuğumuz andan itibaren o enerjiyi daralta daralta bu bedene kadar indirgiyoruz.”

O zaman da şöyle düşünelim; bir barajda üretilen bir elektrik enerjisi var , o enerjiyi alıp olduğu gibi buraya getirebilir misiniz? Getiremiyoruz. O enerjiyi dirençler vasıtasıyla düşüyoruz, ve de odamızda yanan ampulün derecesine kadar indirgiyoruz.

Yeni bilgilerimiz bize ruh ve madde ilişkisinin tesirler aracılığıyla olduğunu,

ruhun bedenin içinde (maddenin içinde) direkt bulunmadığını ifade ediyor.

İlk doğduğumuz zaman bebekler daha çok zamanını uykuda geçirirler, güzel rüyalar görürler, arada gülümserler. Siz o bebeğin fotoğrafını, aura makinasıyla, kirliyan fotoğrafçılığla çektiğinizde çok daha etrafındaki alanın mesela kök şakrasının çok net oluşmadığını görürsünüz. Daha çok pembeli, morlu, mavili bir aura alanı görürsünüz.

Yani bir bebek doğduğu anda ruhsal varlığıyla daha çok bağlantılıdır. Ölen bir insanın kirliyan fotoğrafçılığıyla fotoğrafını çektiğinizde aynı şekilde kök şakrasının giderek zayıfladığını o kırmızı şeyin azaldığını yine aynı şekilde sanki bir bebeğin aurasına döndüğünü görüyoruz.

Halbuki bizler bedenimiz fonksiyonunu yürütürken daha çok dünyaya bağlıyız.

Çünkü yaşam onu gerektiriyor. Yaşam dünya üzerindeki enerjileri kullanarak devam etmeyi ve tüm bu sistemler içerisindeki bir bütünlüğü gerektiriyor.

Hangi anne babayı seçeceğimizi, hangi ülkede bedenleneceğimizi doğamadan önce belirliyoruz...

Örneğin, benim Tülin olarak sabrı öğrenmeye çok ihtiyacım var. Benim hayat amacım gayet basit olabilir. Bu yaşamdaki hedefim gerçekten sabırlı olmayı öğrenmek olabilir. Bu arada bu doğru bir şey benim açımdan. Ben bu hayatta biraz sabırlı olmayı deneyimliyorum.

O noktada doğmadan önce ben Tülin olarak anlaşmalar yapıyorum;

annemi babamı seçerken bana en çok sabır deneyimi konusunda ders öğretecek, benim onu aşmamı sağlayacak anlaşmalar içerisinde oluyorum. Ruhsal rehberler, vazifeli varlıklar devrede ve tüm detaylara göre her şey planlanıyor. Muhteşem bir sistem var. Hiçbir varlığın ihtiyacı birbiriyle çelişmiyor. Tabi ki bizim şu anki şuurumuzla, şu anki zihnimizle olan bir şey değil.

İyi, kötü, güzel, çirkin, doğru, yanlış buradaki dünya realitesinde olan bir şey. Daha yüksek anlayışla baktığımız zaman bedenlenmeden önceki boyut için

iyi, kötü, güzel, çirkin yok. Orası için öğrenilecek ve aşılması gereken bir hedef var. Bunun için oluşturulacak olan mizahsenler var ve her varlık gönüllü olarak birbirinin iradesini

çelmeyecek şekilde bu konuda anlaşmaya varmış oluyor.

Robert Schwartz'ın *Cesur Ruhlar*'da paylaştığı bir örnekte, bir bayan sağır olarak dünyaya geliyor. Çocukluğu ve okul dönemleri çok zor

*Unutma
mekanizması
acıları
dengeler.*

geçiyor. Özellikle zenci ve de sağır olduğu için okulunda arkadaşları tarafından yargılanıyor. Robert Schwartz ile bir deney yapıyorlar. Bu deney sonucunda onun doğum

öncesi planına bakıldığında şöyle bir şey ortaya çıkıyor. Bir önceki geçmiş yaşamında daha çocukken 3-4 yaşındayken annesinin birlikte yaşadığı erkek arkadaşı tarafından fiziksel olarak şiddete maruz kaldığı ortaya çıkıyor. Bir gün oynarken annesi ve erkek arkadaşı kavga etmeye başlıyor. Annesi şiddete maruz kalıyor.

Çocuk duyduğu kavga, sesler, bağırışmalar ve konuşmalardan sonra kendi kendine “Bir daha bu sesleri duymak istemiyorum,” diyor.

Daha sonra bir silah sesi duyuluyor. Erkek arkadaşı annesini vuruyor. Sonra bir el daha ateş ediliyor annesini vuran adam kendisini de öldürüyor. Çocuk çok küçük olmasına rağmen bunlara şahit oluyor.

Ülkemizde de gazeteleri açın, 3.

sayfa haberlerinde buna benzer pek çok olaylar vardır. Biz de toplum olarak da bu tür travmalara çok da uzak değiliz.

İşte bu noktada ruhsal varlık böyle bir kötü deneyimi yaşadığında bir sonraki hayatında dünyaya gelirken bedeli ne olursa olsun bu travmayı iyileştirebilmek için dünyaya sağır olarak gelmek istiyor.

İnsan hiç hayatında sağır olmayı seçer mi, engelli olmayı seçer mi? Bu düzlemden bakarsanız deli olması lazım. Ama spiritüel bakış açısıyla baktığınızda o yaşamdan ne öğrendiğine bakarsanız gerçekten farklı bir yönde bu işin farklı bir yönüyle karşılaşıyorsunuz.

Peki bunları bilmek bize ne getiriyor? Hayatın zorlayıcı deneyimlerini aşmamız konusundaki itilimi, yardımı, farkındalığı sağlamış oluyor. Yoksa ne yapıyoruz?

Biz toplum olarak arabesk edebiyatını seviyoruz. “Tanrım beni baştan yarat.”

“Hep benim başıma geliyor.”

“Hayatta hep bu çileden kurtulamadım,” diye ağlayıp

duruyoruz. Bizler bu çileyi seviyoruz da... Çünkü duygusal olarak da bundan besleniyoruz.

Cesur Ruhlar’da şöyle deniyor:

“Hayatın içinde bizi zorlayan durumlar kendimizi birer ruh olarak hatırlamamıza yönelik çağrılardır.

Her zorluğun içerisinden geçerken aslında varlığımızın özümüzü hatırlama yönünde bir çağrısı var.”

Bu nedenle de ıstıraba yol açan bir olayın etkisi eninde sonunda hafifleyecektir.

Bunu da unutmaya denenen bir mekanizmayla yaşıyoruz. İyi ki unutmaya denenen bir mekanizma var.

Düşünsenize çektiğiniz bir acıyı hep hissetseniz, yaşadığınız bir travma hep devam etse nasıl olurdu? O nedenle bu dünya üzerindeki insanı dengeleyen mekanizmalardan birisi unutmaya mekanizmasıdır. Oysa bazen biz bunları unutmamak için, o acıdan kurtulmamak üzere döngüler meydana getiriyoruz. O döngüleri ancak kırdığımız anda hayatımıza farklı bir bakış açısıyla devam edebiliyoruz.

(Devam Edecek)

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Türkan Türk	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Metin Kurt	Üsküdar	Beşiktaş İskelesi
1. Levent Çarşı	Levent	Ziraat Bankası
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		

Yüce Benliğin Etkileri

Paul Brunton

HEPİMİZİN içinde teolojinin ruh dediği ve evrenin içindeki yüce kudretin bir parçası da olduğundan dolayı benim Yüksek Benlik adını verdiğim tanrısal bir şey vardır. Onu en hakiki rehber olarak tanıyan ve koruyucu şemsiyesi altına sığınanlar gerçekten bilge kimselerdir.

İnsanlarla olan ilişkilerinizde, ne başkalarını dışarıda bırakarak sadece kendi iyiliğinizi düşünün, ne de kendinize zarar verecek derecede onlarınkini. Herkesin hayrına hareket etmeyi hedeflemeli ve sonuç olarak Yüksek Benliğin kişisel olmayan sezgilerini kendinize rehber edinmek suretiyle dürüst, adil ve bilgece davranmalısınız.

Başkalarına yardım etmeye veya dünyayı değiştirmeye yönelik çaba harcamaya başlamadan önce üç şeye sahip olmalıyız: bilgi, tecrübe ve kudret.

Bu gücü elde etmek ve bu bilgeliği kazanmak için iki zıt yolu izlemek zorunda olmanız size çelişkili gelebilir. Birincisi, günlük bütün

etkinliklerinizi bir kenara bırakmalı ve onların üzerinde kişisellikten uzak bir zihinle derin düşünerek analiz etmelisiniz. İkincisi, o etkinliklerin üzerine atlamalı ve onları sizi daha yüksek seviyelere çıkaracak sıçrama tahtaları olarak kullanmalısınız. Bu

bakımdan, ne derin düşüncenin (meditasyonun) ne de aksiyonun yeterli olmadığı söylenir. Her ikisi de gereklidir. Birincisi size ilham ve ümit verir, ikincisiyse eylem ve sınama olanağı sağlar.

Uyuşmazlıkların zihninizin sükunetini bozmasına izin vermemeye dikkat ediniz. Bu uyuşmazlıkların sizi şüpheye sürüklediği durumlarda aldığınız yüksek etkilerin yüceliğinin bilincinde olarak, onların yanlış anlam verdikleri bir durumun gerçek vasıflarının farkına vararak, bir yandan kendi düşüncelerinizi negatif olarak etkilenmekten korumaya özen gösterirken diğer yandan yüce yasaların sizi koruma altında bulunduracağına güvenerek kendi gücünüzü keşfetmelisiniz.

Tüm iyi niyetli çabalarınıza rağmen olayların akışını kontrol edemediğinizi anladığınızda, bunu yüce irade veya mukadderiniz olarak kabul etmelisiniz. Gidişin kontrolünü ele geçirebildiğiniz durumlarda içsel sesinizi dinlemeyi öğrenmeli ve o sese göre hareket etmeye çalışmalısınız.

Çevrelerindeki tüm negatif etkilere rağmen iyi niyet ve sakinliklerini koruyan ve tüm bu olumsuz etkileri tolere ederek çevrelerine pozitif etki yayan kişiler bir toplumun en ideal insanlarıdır. Sizler de gerekli çalışma ve çabayla bunu başarabilirsiniz. Bunun için başta sükunetin yararları ile öfkenin zararlarını gözlemleyiniz ve kendi üzerinizde çalışmalar yapınız.

yardımsızlık ve iyimserlik gibi pozitif düşüncelere yönlendirebilirsiniz.

Kaba seviyeli düşünce ve zaaflarınızın toplamından oluşan beşeri kimliğiniz, öz varlığınızın konsantrasyonunu ve kararlılığını korumanıza engel olabilir. Değişmesi gereken fakat değişmek istemeyen yapay kişiliğinizin etkileri kısa zamanda cesaretinizi kırabilir. Çünkü alışkanlık haline gelmiş ön yargılar, kontrolsüz duygu ve arzuları ortadan kaldırmak o kadar kolay değildir. Buldukları ilk fırsatta yeniden su yüzüne çıkarırlar. Ve insana “Boşuna uğraşıyorsun?”

Zihninizi olumsuz duygu ve düşüncelerden arındırma çabalarınız çok değerlidir. Hele bunu zamanla bir meleke haline getirebilerseniz, harcadığınız emekler hiçbir zaman boşa gitmeyecektir. Bu çabalar çevreden ve dışarıdan gelen etkiler olabileceği gibi kendi içinizden gelen olumsuzluklar da olabilir. Hiç ayırım yapmadan üzerinde durmakta yarar vardır.

Enerjinizi korku, üzüntü, nefret ve uyumsuzluk gibi olumsuz düşüncelerle tüketmek yerine cesaret, neşe, sebat,

Niçin kendine işkence ediyorsun? Sen busun ve değişemezsin!..” gibi morali daha da bozucu telkinler verirler. Sonuç olarak bir başarısızlık beklentisi yaratarak gerçek varlığınızın ihtiyaçlarını gözardı etmenize neden olurlar. Ancak son derece dikkatli, kararlı bir şekilde harcanan çabalarla bu yapay kişiliklerinizi kontrol altına alabilirsiniz. Bünyenizde barındırdığınız kaba tarafları, sivrilikleri törpülemeniz, eğilimlerinizi

*İdeallerinizin
gerçekleşebilmesinin
en önemli adımı
karakterinizi yenilemek
ve değiştirmekle
mümkün olacaktır.*

yeniden eğitmek ve giderek onları doğru yaşama tarzına uyum göstermeye sevk etmek suretiyle yenilebilir.

Zihnimizi zayıflatıcı etkilerden arındırıp olumsuz düşüncelerden korunmak için Yüksek Benliğin gücünden yararlanmalıyız.

Zihninizi daima yükseltici, daima pozitif ve daima yapıcı düşüncelerle doldurmaya dikkat ediniz. Geriletici ve yıkıcı bütün düşünceleri dışarıda bırakabilmek için uyanık olunuz. Bu basit teknikler zihninizi sürekli bir şekilde pozitif düşünce ve duygularla dolduracaktır ve zamanla gelişiminizi yavaşlatan olumsuzlukların üstesinden gelebilmenizi sağlayacaktır. İdeallerinizin gerçekleşebilmesinin en önemli adımı karakterinizi yenilemek ve değiştirmekle mümkün olacaktır.

Her insanın çevresinde kendisini tahrik eden, dengesini bozan, öfkesini harekete geçiren kişiler olabilir. Bu kişilerle olan ilişkinizi düzeltmek ve aranızdaki negatif durumu pozitive çevirmek için şu uygulamayı yapabilirsiniz: Sakin bir köşeye çekilin, zihninizi tüm düşünce ve fikirlere arındırın. Aranızda problem olan kişiyi düşünün. Bu kişiyle yakın

gelecekteki ilk karşılaşmanızda pozitif bir düşünce ve davranış içerisinde konuştuğunuzu imajine edin. Unutmayın ki fizik planda gerçekleşen her şey astral planda şekillenen düşünce ve imajların bir yansımasıdır. Böylelikle bir yandan o güne kadar düşünce planında oluşmuş olan negatif birikimleri temizlerken diğer yandan önünüzdeki zaman içerisinde meydana gelebilecek yeni negatif oluşumlara da izin vermemiş olursunuz.

Yüksek benliğinizin hüküm ve yönlendirmelerine göre hareket edebilirsiniz, kaba taraflarınızla başa çıkabilme şansınız çok artacaktır.

Geleceğimizi şu anki düşüncelerimizle şekillendiriyoruz. Dış çevrenin şekillenmesinde düşüncenin önemi, şartların oluşumunda imajınasyonun değeri ve sahip olmayı hedeflediğimiz yaşam tarzının oluşmasında görsel imgelemenin (vizüalizasyon) kullanımı, materyalist yaşam modellerinin üzerinde bir yaşamı özlemleyen genç kuşakların dikkatini çekecektir. Bir yandan varlıksal kaynağımıza yükselirken, diğer yandan entelektüel fikirlerimizi yenileyebilirsek dışsal hayatımızı harikulade bir biçimde kontrol edebiliriz.

Çevrenizin, hatta işinizin bile büyük ölçüde kişiliğinizin ve o kişiliği oluşturan düşüncelerinizin bir yansıması olduğunu keşfedeceksiniz.

İçsel olarak düşünce seviyesinde oluşturduğunuz hedefler, yeterince güçlü ve sebatlı iseler, karşılaştığınız olaylar ve çevre koşulları tarzında tezahür edecektir.

İnsan olarak var oluşumuz belli şartlarla sınırlıdır ve zaman zaman bu şartların hakimiyeti altında bile kalınabilir. Sık sık bunlara yeniden şekil vermek isteriz, ama bunu yapmak kontrol gerektirir ve kontrol de güç ihtiyacını ortaya çıkarır ve güç bilgiye dayalıdır. Felsefe burada haklıdır. Onun doktrinlerini, yani zihnin kendi tecrübesini, kendi çevresini, kendi dünyasını kurduğunu doğru olarak anladığımızda, çevremizdeki bir değişikliğin sadece düşüncelerimizdeki bir değişiklik yoluyla gelebileceğindeki imayı da anlarız. Düşünce yaratıcıdır ve biz sürekli olarak düşüncelerimizin özellikleri ve nitelikleri ile hem kendimizi, hem de çevremizi inşa ederiz. □

Paul Brunton'un Ruh ve Madde Yayınlarından çıkan kitaplarından derleyen: Nusret Sefa Yılmaz

Yeni Enerjiye Kendini Açmak

Hasan Çeliktaş

YENİ ENERJİYE kendini açmak demek, evinizi yeniden dizayn etmek için bir iç mimara teslim etmek gibidir. Mimar sizden gelecek talimatı bekler. Siz de hadi dediğiniz anda başlar ekibiyle çalışmaya. Önce evinizdeki tüm eşyaları çıkarttırır. Her ne varsa. Bu arada o eşyaların altından unutulmuş neler neler çıkar. Nasıl da toz toplamıştır, altı yumak yumak böyle. Hani normalde kendi evimizi cillop gibi yaparız da ruhumuzun evlerini temizlemeyiz pek. Hatta alışkanlıklarımız nedeniyle babaanne evlerine benzer ruh evlerimiz. Girip gezebilsek normal evlerimiz gibi neredeyse çıldırtıcı şekilde kendimize ait eşyalar sandığımız şeylerin aslında hep atalarımızdan kalanlar olduğunu, onlardan miras aldıklarımızı doldurduklarımızla yaşadığımızı gördük ruhumuzun evlerinde. Mobilyalar dededen gelir, yatak odası takımı anneden, örtüler perdeler anneanneden, yemek takımları babaanneden, iş eşyaları babadan... Sizin kendinizin beğenip aldığı anca birkaç oyuncak vardır belki de... İşte bizlerin ruhsal evleri aynen böyledir ve buraya o kadar alışmışızdır ki elbette ki iç mimar girip ne var ne yok attırırken içimizden parçalar sökülür resmen...

“Ama ama ama o benim anneannemin perdesi... Bana ‘Kızım böyle gezilir mi sere serpe, ne der elalem’ dediği gün takmışım evime” diye itiraz edersin; ama iç mimarla kontratında der ki “Bir kere mimar girdiğinde eve işini bitirmeden çıkışı olmaz ve mimar tüm evi baştan aşağı değiştirme hakkına sahiptir.” Bunu yapmalıdır çünkü yeni yapacağı tasarıma o perdeler gitmez. Dedenin “Ağır oturaklı olacak erkek dediğin, ne öyle zıp zıp zıplıyorsun” koltukları da gitmez yeni tasarıma... Babanın “Öyle oyunla falan geçirecek zamanın yok, ekmek aslanın ağzında, sürünürsün” diyerek aldığı çalışma masası da...

Mimar büyük eşyaları çıkarttırır ve ardından bir bakarsın evin içini olduğu gibi tahtakuruları sarmış. Kemirilmiş ruhunun evi. Önce tüm ahşaplar sökülür. Hayatını dayandırdığını sandığın her ne varsa. Sonra da ilaçlama ekibi

girer devreye, iyice dezenfekte eder ruhunuzun evini... Bu arada bir sürü gizli bölme bulur ekip, oralara neler tıklmıştır ailenizden saklamaya çalıştığımız neler. Ne oyuncaklar, ne resimler, ne anılar. Çok sevmişsinizdir ama korkmuşsunuzdur paylaşmaya... Mimar onları gülümseyerek, restore ettirmeye yollar bir arkadaşına. Elden geçirecektir onları, parlatturacaktır ve yeni tasarımda camdan bir pano içinde sergileyeceksinizdir evinizin içinde onu...

Fakat siz bunları bilmezsiniz. Ruh evinize bir girer bakarsınız ve tuğlaları görünen bir inşaat kalmış geriye. Bir an paniklersiniz, “Ben ne yaptım” diye. Ortaya neyin çıkacağına dair bir fikriniz yoktur. Etraf felaket durumdadır...

İşte şu anda hemen hepimizin yaşadığı böyle bir şey... Yeni enerjiyi davet ettik ve mimar evimize daldı. Şu anda kimimizin evlerinden eşyaları

çıkartılıyor, kimimizinki ise tuğlalarına kadar sökülük vaziyette. Planlara bakmak istiyorsunuz ama Mimar, “Sen bana güven, ben seni çok iyi tanıyorum. Ortaya çıkacak evde yaşamaya doyamayacaksın. Ama planlara karışırın olmaz, bazı şeyleri henüz algılamayabilirsin. Sen keyfine bak, her şey harika olacak,” diyor...

Tabi şimdi biz de “Ustalara güven olmaz” inancı vardır. Bırakırsın ustaya evin içine de edebilir deneyimini de yaşamışsındır da hani bu usta bizim köşedeki kartonpiyerciden biraz farklı. Özünde evrenleri, galaksileri, gezegenleri yaratmış yaratıcının ruhundan almış. Kendimizi bırakabiliriz rahatlıkla...

Bakalım proje bittiğinde nasıl ruh evlerimiz olacak... Ben kendiminkini merak ediyorum. Şu anda benimki de tuğlalarına kadar sökülük. Onlar içeride çalışmalarını yaparken ben de dışarıya çıkartılmış eski eşyalarımı

inceliyor ve hangisi bana kimden gelmiş, nasıl etkileri olmuş onları inceliyorum vedalaşmadan onlarla... Yıllarca kullandım onları, her ne kadar onları kendim zannetssem de... Vedalaşmadan son bir teşekkürü hak ediyorlar... Ama onlara yeniden sahip olmaya veya onların başında da geçirmeye niyetim yok proje devam ederken tüm zamanımı. Görüyör ve teşekkür ediyorum. Zaten yıllarım onlarla geçti. Mimar Usta diyor ki, "Hadi vedalaş da biraz git denize gir. Senin evin deniz kenarındaymış da fark etmemişsin bile... Biz işimizi bitirdiğimizde, peyzajcılar girecek bahçene, sonra da belediye... Hep birlikte sadece evini değil, yaşadığın çevreyi de elden geçireceğiz. Bugüne kadar çağırmamıştın bizi hiç ama zamanı geldi. Hadi bakalım biz işimize, sen de denize..." □

ANKET...

Değerli Okurlarımız,

Sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi de öğrenmek amacıyla minik bir anket hazırladık.

Aşağıdaki web sitelerine ulaşarak, anketimize siz de katılabilirsiniz.

BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ
<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

BİLYAY Vakfı ile Ruh ve Madde Yayınları Hakkında Anket
<https://www.surveymonkey.com/s/KVDLSV7>

Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkür ediyoruz.

İyi Yansıtmak

Sandra Ingerman

VERDİĞİM bir eğitimin ilk gününde bir kadın yanıma gelerek iyi olup olmadığını sordu. Beni hiç bugünkü kadar yorgun görmediğini söyledi. Aslında yorgun hissetmiyordum ama bana bunu söylemesinden sonra enerjimin çarpıcı biçimde düştüğünü fark ettim. Bundan bir dakika sonra başka biri yanıma gelerek beni hiç bu kadar ışıltılı ve dinlenmiş görmemiş olduğunu söyledi. Enerjimin anında değiştiğini ve parlaklığın benden akışını hissettim.

Bu, algımızın gerçekliğimizin yarattığı Yeryüzü için Şifa öğretisine dayanıyor. İnsanlar olarak tümümüz yansıtıyoruz. Diğerlerine ve dünyaya acı yansıtabilir ya da canlı olan her şeydeki pırlıyı ve ilahi ışığı görebiliriz.

Beslediğimiz büyür. Çekilen acıları algılayışımızla ilgili yansıtıklarımızı besledikçe bu enerji daha da büyür. Güzellikler ve işe yarayanlara ilişkin algıladıklarımız yoluyla yansıtıklarımızı besledikçe güç ve güzelliğin enerjisini besleriz.

Bunu yapmak, güçlükleri göz ardı etmemiz gerektiği anlamına gelmez. Fakat dünyaların arasındaki perdeyi aralayıp da insani şartlanmaların ötesine baktığımızda gördüğümüz şey güzellik, sevinç ve sağlıktır.

Algılarımızdaki değişimlerin, içinde yaşamak istediğimiz dünyayı yaratmanın ne denli önemli bir parçası olduğu hakkında derinlemesine düşünmemiz gerekir. Çünkü yolunda gitmeyen şeylerin enerjilerini besledikçe daha fazla sorun meydana getiririz. Güzelliğe odaklandıkça tüm yaşama canlılık gelir. Yaşadığımız zamanlar son derece yoğun ve değişimlerle dolu olduğu için bunu yapmanın ne denli zor olabileceğinin de farkındayım. Fakat aynı zamanda da bu, sürdürülmesi gereken önemli bir uygulama.

Bu, enerji ve beslemeyi seçtiğimiz enerjilerle ilgili. Ve yaratılan gerçekliği değiştiren algımızı değiştirmemize yardımcı olabilecek, gündelik yaşantımızda yapabileceğimiz son derece pratik değişiklikler var.

Arkadaşlarınıza, sevdiklerinize ve medyada gösterilen insanlara baktığınız zaman tanıdığınız birinin veya çeşitli grupların nasıl acı çektiğine odaklanıp odaklanmadığınızı fark edin. Yaşadıkları şeyler nedeniyle insanlara şefkat duyabiliriz. Fakat insanlara acımak ve çektikleri acılara odaklanmak bunu yansıttığınız insanlar için ağır enerjiler yaratır.

İnsanlarla konuştuğunuz sırada onların güzellik ve ilahi ışıklarının enerjisini beslemek için odaklanabileceğiniz bir şeyi fark edin. Haberleri seyrederek veya gazete okurken, haberin odaklandığı insan gruplarının cesaretleri, güzellikleri, güçleri ve ilahi ışıklarına odaklanın.

Bunu yapmak enerjiji değiştirir. Bunu yapmak algınızı değiştirir ve yükseldiğinizi hissedersiniz ve enerji düzeyinde de çevrenizdeki herkesin enerjisini yükseltirsiniz.

Aynada kendinize bakarken, ne kadar yorgun görünüğünüze veya yaşınızı nasıl gösterdiğinize odaklanmayın. Ne kadar güzel olduğunuza ve gözlerinizde parlayan ışığa odaklanın.

Bunu yaptığınızda hissettiklerinizin nasıl değiştiğini fark edin. Ayrıca, sessizce diğerlerinin güzelliği, gücü ve ilahi ışığına odaklandığınızda enerjilerinin nasıl değişebildiğini fark edin. Bunu yaptıkça gerçek bir değişimin farkına varacaksınız.

Yaşama en iyiyi nasıl yansıtabileceğimizi öğrenmeye ihtiyacımız var. Şu anda, topluca tüm yaşama ve gezegenin kendisine acı yansıtıyoruz. Gerçek şifanın yaratılması için gerekli enerji değişimine tanıklık edebilmemiz için bunun değişmesi gerekli.

Diğer insanlar ve dünyaya en iyisini nasıl yansıtacağınızı öğrenmede size

*Atalarımız bize
yeryüzünde
yaşamının
zenginliğini
aktardılar.*

yardımcı olabilecek bir çalışma daha var. Verimli ve zengin bir içsel doğayı beslememiz gerekli.

Yerli halkların gözlerinde parlayan ışık, geliştirmiş oldukları içsel dünyanın derinliği ve zenginliğinden gelir.

Eğer içsel dünyamız kıraç ise diğer insanlara ve dünyaya baktığımızda, dışımızdaki dünyayı da kıraç olarak görürüz. Eğer boş hissederek dışımızdaki dünyayı da boş olarak görürüz.

Çoğumuz atalarımızdan neleri almamış olduğumuza odaklanırsınız. Fakat hayatta olduğumuz gerçeği atalarımızdan gelen bir zenginliği ve onların armağanlarını taşıdığımızı gösterir.

Sessizlik içinde olmaya biraz zaman ayırıp dinginleşerek, anne ve babanızın taraflarının enerjilerini deneyimlemeye çalışın. Atalarımızın kim olduğunun, ne yaptıklarının veya yapmadıklarının bir önemi yok. Onlar yeryüzünün parçasıydılar ve size de yeryüzünde yaşamının zenginliğini aktardılar.

Ve bunu deneyimlemek, size içsel dünyanın toprağında büyüyen derin bir gücü hissetmenizde yardımcı olacak.

İçsel dünyanızı beslemek ve derinleştirmek konusunda ne kadar çok çalışırsanız dünyaya sevgiyi, ışığı, güzelliği ve şükranı yansıtmak da o kadar kolaylaşır çünkü kendinizi içinizde boş ve kıraç hissettiğinizde diğerlerine güzelliği yansıtamazsınız. Güzelliği ilk önce içinizde hissetmek, deneyimlemek ve taşımak zorundasınız.

Birkaç gün önce bir rüya gördüm. Rüyamda yaşamsal bir hastalık tanısı konmuş bir kadınlı konuşuyordum. Benden tavsiye istedi. Ona verebileceğim en önemli tavsiyenin ümidini kaybetmemesi olduğunu söyledim. Çünkü ümidimizi kaybettiğimizde devam etmenin amacı nedir ki? Söylediklerime o da katıldı, bana teşekkür etti ve rüya sona erdi.

Bu denli büyük değişimlerden geçerken ümitli olmayı sürdürmek çok önemli. Zamanımızın dalgalarıyla başa çıkmada bize yardımcı olacak anahtar bu. □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

İlham, Medyomluk, Sürrealizm: Yaratıcı Ayrışma Kavramı

Michael Grosso

3. Bölüm

Sürrealizm

İLHAM ve medyomluk örneklerine baktığımızda belli koşullar altında kişinin normal bilinç haliyle, davranışlarla ve benlik kavramıyla olan bağlantısını koparabildiğini ve onların sınırlarını aşabildiğini görüyoruz. Sürrealizm ise yaratıcı ayrışmayla ilgili son örneğim olacak.

Dada ve Fütürizm akımlarıyla yakından bağlantılı olan sürrealizm, savaş ve orta sınıf rasyonalizmine karşıt bir yaşam biçimine adanmış uluslararası bir hareket ve sanatla psikolojinin devrimci bir birleşimi haline gelmiştir. Öncü teorist Andre Breton (Rubin, 1968) sürrealizmi “saf psişik otomatizm” olarak tanımlamıştır. “Kişi bu sayede bir şeyleri sözlü, yazılı ya da diğer bir yöntemle ifade etmeye niyetlenir. Düşüncelerin diktesi mantukla idare edilen herhangi bir kontrol olmaksızın ve estetik ya da moral herhangi bir kaygının ötesinde gerçekleşir.” Yine “Sürrealizm şimdiye dek ihmal edilmiş belirli çağrışım biçimlerinin üstün gerçekliğine, rüyaların yüceliğine, yönlendirilmemiş düşünce oyunlarına inanma üzerine kuruludur.” Breton şöyle devam eder, “Rüya ve gerçeklik hallerinin gelecek çözümlerine, oldukça zıt görünümlere, bir tür mutlak gerçekliğe ya da sürrealiteye inanıyorum,” (Rubin, 1968, s. 64).

Sürrealizmin “saf psişik otomatizm”in peşinden koşmayı, mantığın kontrolünden ve hatta estetik ve moral kaygılardan kaçmayı temel alarak, ayrışma üzerine kurulu olduğu açıktır. Mantık, estetik ve moral “saf otomatizm” için engel teşkil edecektir. Breton rüya ve gerçekliğin birleşimini ihmal edilmiş “ayrışma”nın bir biçimi olarak tanımlar ve böylece yaratıcı ayrışmanın bir kopukluk meselesi değil daha geniş bir bütünlüye yeniden bağlantı kurma olduğu fikrini yeniden resmeder.

Sürrealizm yaratıcı ayrışmayı yeni bir anlam düzeyine getirir. Breton’a göre “sürrealite” içerisinde rüya ve gerçeklik hallerinin çözüldüğü ya da sentezlendiği ve bilinçdışının somut biçimde bilinçli hale geldiği bir projedir. Burada biraz

Freud etkisi gözlenmektedir, çünkü Breton bir psikiyatrist olarak yola çıkmıştır.

Aslında bazı sürrealistler Marksizme ilgi duymuşlardır; baskıcı resmi “gerçeklik” görüşüyle el ele yürüyen gelenekleri yıkmak istemişlerdir. Gerçekten, rüya ve gerçeklik arasındaki gerilimin “gelecek çözünümü”ne ait sürrealist fikir apokaliptik imalarla doludur (Grosso, 1995, s. 340-351).

Chirico, eşyanın “tüm beşeri limitlerin” dışına taşmış biçimde nasıl algılanabileceğinin öğrenilmesi gerektiğini vurgular. “Mantuk ve sağduyu” bariyerleri kırılmalı ve kişi “çocukluk vizyonları ve düşleri bölgesi”ne geri dönebilmelidir. De Chirico soğuk bir kış günü Versailles’da yaşadığı bir olaydan bahseder. Baktığı her sütun, her mermer heykel, her pencere sanki

Sürrealist devrim, tanım itibarıyla, bilinç düzeyinde gerçekleşmek zorundaydı. Bundan dolayı bu kısmı, ayrışma sürecini ortaya çıkarmak ve değişik bir bilinç haline ulaşmak için dizayn edilmiş bazı sürrealist teknikleri naklederek bitirmek istiyorum. Ancak şunu da akılda buldurmak gerekir ki bu teknikler artistik araçlar ve sürrealite devrimini meydana getiren metaestetik stratejiler olarak iş gören tekniklerdir. Aşağıdaki pasajlar ilhamın mekanikleri üzerine notlar olarak da tanımlanabilir.

Sürrealist hareketin önde gelen kahramanlarından biri olan De

kendisine soran gözlerle bakmaktadır. Her şey sanki “bir ruha, akıl ermez bir canlılığa” sahip gibidir. De Chirico şöyle düşünür: “Orijinal insan esrarengiz imlerle dolu bir aleme karışmalı, her adımda ürpermelidir” (Chipp, 1969, s. 397-409). Ressam, bizim kutsal ya da mitik olarak nitelendirdiğimiz alemler hakkında konuşmaktaydı. Mantık tarafından empoze edilen sınırlardan ayrışmak eşyanın “orijinal” mitik ve animistik bilincini açığa çıkarmaktadır. Birçok kişiye göre bu bilinçte yaşamayı öğrenmek kültürel bir devrime yol açacaktır.

Surrealizmin temel tekniği otomatizmdir. Otomatizm egonun sınırlandırmalarını gevşetir. Bu bazen otomatik yazının “duyarlı ceset” (exquisite corpse) denilen tuhaf bir biçimde karşımıza çıkar. Breton’un parlak bir buluşu şöyledir: Her katılımcı bir parça kağıda bir sözcük, bir cümle yazar ya da bir imge karalar ve hiç kimse bir diğersinin ne yazdığını bilmez. Sonra tüm kağıtlar toplanır ve rastgele biçimde karılır. Bu işlemin sonucunda tamamen beklenmedik -ayrışmış- örüntüler oluşur ve bunlar orijinal bir şiir ya da sanat eserine temel oluşturabilir. Bu diğer deneysel grup prosedürleri için bir model olabilir; sanatta olduğu kadar terapide ya da problem çözümünde denenebilir. Düşünce süreçlerimizi rastgeleleştirerek, “duyarlı cesetler” bize kendi kendini sınırlayan zihin kalıplarını kırmamızda yardımcı olabilir.

Salvador Dali “paranoik kritik aktivite” adını verdiği bir teknik geliştirmiştir. Bunun ana fikri kişinin obsesyonlarını sistematik olarak somutlaştırmaya çalışmasıdır. Paranoik kritik aktivite Victor Frankl’ın çelişkili niyet dediği şeyle benzeşmektedir. Negatifliği inkar etmek ya da bastırmak yerine onu onaylar ve ifade ederiz; kendimizi somut bir tarzda ona bakmaya zorlarız. Rimbaud’un dediği gibi onu abartır ve canavarlaştırırız. Paranoiyayı

kendi sistemimizin içinden çıkartır ve aynı zamanda onu artistik olarak çekici ya da terapötik olarak yararlı bir hale dönüştürürüz. Bu “aktivite” bana sanatın iyileştirici gücünün bir parçasıymış gibi görünmektedir. Bu, şu sözleri söyleyen Dali için de geçerlidir: “Bir deliyle aramdaki tek fark benim deli olmayışımıdır” (Bosquet, 1969, s. 83).

Rastgele ya da uygunsuz dizilimler beğenilen sürrealist hilelerdir. Buradaki temel fikir şeyleri rastgele biçimde kombine ederek rutin gerçeklik hissimizi yıkmaktır. Örneğin, kolaj tekniği kişinin kendisini mantık baskısından ayırıştırmasının bir yoludur. Bu teknik Max Ernst tarafından, “birbiriyle ilişkisi olmayan iki gerçekliğin her ikisiyle de alakası olmayan bir düzeyde kazaen ya da kasıtlı olarak buluşturulmasının sistematik istismarı” olarak tanımlanır (Schneede, 1973, s. 19). Birbiriyle ilgisi olmayan iki gerçekliğin buluşması bir ayrışma tipidir; mantıksal beklenti ve alışılmış algılama şaşırtılır ve imajinasyon yeni bir bağlantı kurmaya ve yeni bir anlam çıkartmaya zorlanır. Kolaj tekniği yaratıcı tepkiyi harekete geçirmek için zihinsel alışkanlıklarımızın şaşırtulmasının bir yoludur. Günlük yaşamı “ilişkisiz gerçeklikler” arasındaki buluşmanın sürekli bir “kolajı” olarak algılamaya başladığımızda bu tekniğin terapötik imaları bizim için önemli hale gelir.

Sonuç

BENİM açımdan, yaratıcı ayrışma zihninin, olağan gerçekliğin sınırlarından uzaklaşma, onu

dönüştürme ve hatta onu aşma gibi gelişmiş bir yeteneğini temsil eder ki bu haller genelde tehlikeli, depresif ve sıklıkla travmatik olarak nitelendirilir.

Bu yazıda verdiğimiz örnekler kapsamında yaratıcı ayrışmayı insan deneyiminin temel bir niteliği olarak görebiliriz. Öyle sanıyorum ki incelediğimiz vakalarda bir gelişim çizgisi görmek mümkündür. Fenomen spontan ve bireysel olandan isteğe bağlı ve kolektif olana doğru evrimleşir gibi görünmektedir.

İlham başlığı altında Eflatun'un övdüğü kutsal delilik ve sanatçılara ilham veren Müzler fikri üstünde durduk. Burada olağan zihin ya da benliğin demonik yer değiştiricisi olarak bir cin (genius) nosyonuyla karşılaşırız; Eflatun'un *Ion*'unda şair, *ekphron* olarak tanımlanır, "onun mantıklı zihninin dışında." Dokuz Müz ile birlikte spontan ilhamın ortaya çıkabilme ümidi vardır, kontrol edilmese bile en azından majik envokasyon lisansı yoluyla rahatsız edilebilirler.

Medyumlukla ilgili olarak seçtiğim örnekler titiz biçimde incelenmiş ve hakkında bol veri toplanmış vakaları içermektedir. Kanımca Ark'lı Joan, Leonore Piper, Eusapia Palladino ve Pearl Curran genel geçer psikolojiye meydan okumaktadır çünkü kayıtlar onların davranışlarının hüküm süren paradigmalarımızın izin verdiği sınırları aştığını göstermektedir. Bununla birlikte bu bölümde benim esas ilgilendiğim konu bu kişilerin dikkat çekici davranışlarının ayrışma mahsulleri olduğunu göstermek oldu.

Ayrışma daha iradi hale geldiğinde onun yaratıcı potansiyelini istek doğrultusunda kullanmak daha

kolaylaşmaktadır. Bundan dolayı ilhamlı peygamber, medyum ya da sanatçı, baraj setleri açıldığında alıcı hale geçer, fakat aynı zamanda ilhamı kültürel olarak yarayışlı bir biçimde yakalamaya çalışır. Bunu daha fazla iradi hale getirmenin yollarını arar. Eflatun felsefeyi ölüm uygulaması olarak tanımlamıştır. Bu, Eflatun'un tanımıyla kişinin bedeninden ayrışması anlamına gelir. İradi ayrışma aynı zamanda Müzlerin çağırılması işleminin de bir parçasıdır. Diyonizos ayinlerinde dans, psikodelik maddeler ve hiperventilasyon yardımıyla ayrışma hali elde edilir.

Psişik araştırmacılar kendi hikayelerinin içinde gömülü olabilecek bazı gerçek özleri inceleyip araştırırken ayrışma yeteneğine sahip medyumlar ve peygamberler insanlığın ruhsal yaşamını yöneten imajinal alemin yaygın coğrafyasını açığa çıkarıp ifşa etmişlerdir. Büyük miktarda veri, zihnin gündelik "gerçeklik"le ayrıştığında insan potansiyelinin yeni boyutlarının açığa çıktığını göstermektedir (Krippner, 1994).

Beni ilgilendiren soru bu sürecin kolaylaştırılmasının mümkün olup

olmadığıdır. Yaratıcı ayrışmayı gündelik yaşamın içerisine deneyimsel olarak katmak mümkün müdür? Yaratıcı ayrışmanın tarihinde kritik bir dönüm noktasını temsil eden sürrealistlerin bu soruya verdikleri yanıt “evet”tir. Ayrışma, sürrealizm ile birlikte, tüm savaş sonrası gerçeklik prensibinin, yerleşmiş gerçeklik anlayışını sürdüren temel düşünce yapılarının yıkılmasında devrimci bir silah haline gelmiştir.

Yaratıcı ayrışmanın ileri gelişimine aday olarak gördüğüm sürrealite, Müzlerin kültürünü yeniden canlandırma girişimiydi. Yeni bir davet, ilhamın mekaniğiyle ilgili yeni içgörüler sağlayan psikoanaliz ve psişik araştırmaların ışığında mümkün olabilecektir. Sürrealizm bir temel hedefle birlikte hiperkartezyen

tekniklerin bir mirası olmuştur: otomatizmanın yeni davranışlara, yeni bilinç modlarına ve yeni benlik kavrayışına geçiş kapısı olarak hizmet edecek biçimde kontrollü olarak özgürleştirilmesi.

Fakat burada peşinden koşulan yenilik yalnızca bireysel sonuçları değil sosyal olanlarını da kapsamaktadır. Breton, de Chirico, Dali ve benzer görüşü savunan kişiler için ayrışma, bir kültürel devrimin ve yaygın gerçeklik prensibinden kurtulma ve onu yıkmaya gerekliliğini vaaz eden bir tür din sonrası eskatolojinin temellerini oluşturmuştur. Baskıcı rasyonellik, Bilinçdışının Kurtarıcılığı tarafından yenilmesi gereken bir Şeytan haline gelmiştir. Sürrealizm hepimizin içindeki “sihirli çocuğa” boyun eğerek rüyalarımızı gerçekleştirmeyi istemektedir. Sürrealizm sıradan gerçekliğe cepheden saldırmaktadır. Sürrealist için yaratıcı ayrışma yüksek nitelikli yaşama sanatı için bir ilke, rüyaların başıboş gezintilerinin yaşamın somut dokusu içinde yüzeye çıkmasına izin vermek demektir. O yarı otomatik hallerde iradi olarak nasıl yön bulunacağını öğrenmektir.

Heyecan verici ve tehlikeli zamanlar yaşamaktayız ve gerçeklik oyunu olarak adlandırılan şeyi oynamanın yeni yollarını öğrenmeye ihtiyacımız var. “Gerçeklik” hastalığından yakın bir kişi için en büyük terapötik potansiyel şunu söyleyebilmektir: Bizler yalnız değiliz; her birimiz çoklu bir yapıya sahibiz. Bunu çoklu zihinsel tabakalar ya da çoklu alemler olarak düşünelim de düşünmesek de buradaki esas mücadele gündelik yaşamın sınırlarından yaratıcı biçimde ayrışma sanatını öğrenmektir.

Bu da her bireyin rüyalarımızın spontanlığı ile sıradan gerçekliğin baskıcı doğası arasındaki doğru dengeyi arayıp bulmaktaki özgürlüğüyle oluşacaktır. Sürrealite, düşüncenin zincirlenmemiş oyununa teslim olduğumuzda ve rüyaların yaratıcı gücüne tüm varlığımızla inandığımızda ortaya çıkan bir şeydir. Böyle bir fikri nasıl kullanıma sokabiliriz? Terapötik ve özgürleştirici değeri -eğer varsa- nedir?

Kanımcı, bu sorunun tek bir cevabı yoktur, anında uygulayabileceğimiz bir formül yoktur; çünkü ayrılmış, otomatik hallerle ilgili daima tahmin edilmesi mümkün olmayan bir şeyler vardır. Her şeyden öte, ayrışmada ego başka bir hale bürünür. Bazen dramatik biçimde değişiriz. Yaratıcılık yeniliği içerir ve yenilik tanım itibarıyla açık uçlu bir kavramdır. Ve bu, sunduğum perspektifin cazip tarafıdır. Yaratıcı ayrışma fenomeni yeni öğrenim deneyimleri, yeni kognitif maceralar ve yeni öyküler içermektedir. □

Broken Images Broken Selves: Dissociative Narratives in Clinical Practice (Kırık İmgeler, Kırık Benlikler: Klinik Uygulamada Disosiyatif Öyküler) adlı kitaptan (Editörler: Dr. Stanley Krippner ve Dr. Susan Marie Powers) Çeviren: M. Reşat Güner

REFERANSLAR

- Bosquet, A. (1969). *Conversations with Dalí*. New York: Dutton.
- Carrington, H. (1909). *Eusapia Palladino and Her Phenomena*. New York: Dodge & Company.
- Chipp, H.B. (1969). *Theories of Modern Art*. Berkeley: University of California Press.
- Crabtree, A. (1985). *Multiple Man*. New York: Praeger Special Studies.
- Crookes, W. (1972). *Crookes and the Spirit World*. New York: Taplinger.
- Dingwall, E. (1962). *Very Peculiar People*. New Hyde Park, NY: University Books.
- Dodds, E. R. (1968). *The Greeks and the Irrational*. Berkeley: University of California Press.
- Evelyn-White, H. (Translator) (1959). *Hesiod: The Homeric Hymns and Homeric*. London: Harvard University Press.
- Feilding, E. (1963). *Sittings with Eusapia Palladino and Other Studies*. New Hyde Park, NY: University Books.
- Fitzgerald, R. (1990). *The Odyssey: Homer*. New York: Vintage.
- Fodor, N. (1966). *Encyclopedia of Psychic Science*. New Hyde Park, NY: University Books.
- Fowler, H. N. (1966). *Plato*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Ghiselin, B. (Ed.) (1952). *The Creative Process*. New York: Mentor.
- Gies, F. (1981). *Joan of Arc: The Legend and the Reality*. San Francisco: Harper & Row.
- Grosso, M. (1992). *Frontiers of the Soul*. Wheaton, IL: Quest Books.
- Grosso, M. (1995). *The Millennium Myth*. Wheaton, IL: Quest Books.
- Hamilton, E., & Cairns, H., (Eds.) (1961). *Plato: Collected Dialogues*. New York: Pantheon.
- Krippner, S. (1994a). *Cross-cultural treatment perspectives of dissociative disorders*. In S. J. Ward & J. W. Rhue (Eds.), *Dissociation: Clinical and Theoretical Perspectives* (s. 338-361). New York: Guilford Publications.
- Krippner, S. (1994b.) *Creativity*. In R. J. Corsini (Ed.), *Encyclopedia of Psychology* (s. 341-342). New York: John Wiley.
- Lattimore, R. (1967). *The Iliad of Homer*. Chicago: University of Chicago Press.
- Murphy, G., & Ballou, R. (1960). *William James on Psychological Research*. New York: Viking Press.
- Prince, W. F. (1964). *The Case of Patience Worth*. New York: University Books.
- Rimbaud, A. (1957). *Illuminations*. New Directions.
- Rubin, W. (1968). *Dada, Surrealism, and Their Heritage*. New York: Museum of Modern Art.
- Sackville-West, V. (1991). *Saint Joan of Arc*. New York: Doubleday. (Orijinal baskı 1936.)
- Salter, W. H. (1950). *Trance mediumship: an Introductory Study of Mrs. Piper and Mrs. Leonard*. London: Society for Psychological Research.
- Salter, W. H. (1961). *Zoar*. London: Sidgwick and Jackson.
- Schneede, U. M. (1973). *Surrealism*. New York: Harry Abrams.
- Smith, S. (1964). *The mediumship of Mrs. Leonard*. New York: University Books.
- Treffert, D. (1989). *Extraordinary People*. New York: Harper & Row.
- Venzano, J. (1907). *A contribution to the study of materializations*. *Annals of Psychological Research*. London: Society for Psychological Research.
- Wilson, M. (1971). *The Life of William Blake*. New York: Oxford University Press.

ÖYKÜ

Yaşamın Yankısı

BİR ADAM ve oğlu ormanda yürüyüş yapıyorlarmış.

Birden oğlan takılıp düşüyor ve canı yanıp “AHHHHH” diye bağıyor. İleride bir dağın tepesinden “AHHHHH” diye bir ses duyuyor ve şaşırıyor. Merak ediyor ve “SEN KİMSİN?” diye bağıyor. Aldığı cevap: “SEN KİMSİN?” oluyor.

Aldığı cevaba kızıp, “SEN BİR KORKAKSIN” diye tekrar bağıyor.

Dağdan gelen ses “SEN BİR KORKAKSIN” diye cevap veriyor.

Çocuk babasına dönüp “Baba ne oluyor böyle?” diye soruyor.

“Oğlum” der adam, “dinle ve öğren!” ve dağa dönüp

“SANA HAYRANIM” diye bağıyor.

Gelen cevap, “SANA HAYRANIM!” oluyor.

Baba tekrar bağıyor, “SEN MUHTEŞEMSİN!”

Gelen cevap, “SEN MUHTEŞEMSİN!”

Oğlan çok şaşırıyor, ama halen ne olduğunu anlayamıyor.

Babası açıklamasını yapıyor:

“İnsanlar buna ‘Yankı’ derler, ama aslında bu ‘Yaşam’dır’.

Yaşam daima sana senin verdiklerini geri verir.

Yaşam yaptığımız davranışların aynasıdır.

Daha fazla sevgi istediğin zaman daha çok sev!

Daha fazla şefkat istediğinde, daha şefkatli ol!

Saygı istiyorsan insanlara daha çok saygı duy.

İnsanların sabırlı olmasını istiyorsan sende daha sabırlı olmayı öğren.

Bu kural yaşamımızın bir parçasıdır, her kesiti için geçerlidir.”

Yaşam bir tesadüf değil, yaptıklarınızın aynada bir yansımasıdır. □

Kaynak: İnternet paylaşımlarından alınmıştır.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

03 EYLÜL	<i>İlâhî Nizam ve Kâinat</i> Üzerine Konuşmalar	A. Cemal GÜRSOY
10 EYLÜL	Uyanma Zamanı	Alpaslan CEBBAROĞLU
17 EYLÜL	Organların Dili	Ünal GÜNER
24 EYLÜL	Kader-Karma Döngüleri	Zümrüt ERKİN

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zaviî Apt. No: 4/6 Beyoğlu - İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •

Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Eylül ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer : Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6/10 Alsancak-İZMİR

Tel: (0 232) 464 00 17 e-posta irader@irad.org * www.irad.org

Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası (0232) 464 00 17 No. lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Eylül ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ

ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

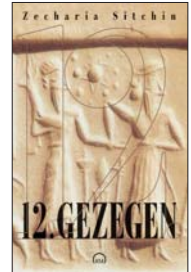
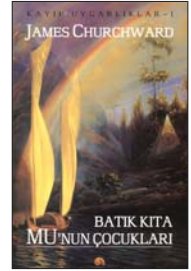
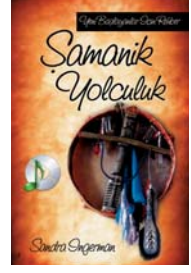
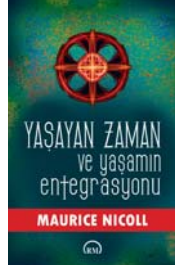
12. Gezegem: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
300 Soruda Ölüm ve Ötesi:	
Alparslan Salt.....	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kıta Mu'nun Çocukları:	
James Churchward.....	13 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Büyük İnisiyeler: Edouard Schuré	40 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll	125 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal	6 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutarck	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kayıp Kıta Mu: James Churchward.....	18 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kozmik Tohum: Zecharia Sitchin	22 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL

Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhların Kaderi: Michael Newton	24 TL
Ruhların Yolculuğu: Michael Newton	22 TL
Ruhsal Alemin Işığın: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhum Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevda Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri*	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
Umut Haberileri: Paola Giovetto	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll	18 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakan Deneyimler:	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanan)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı: Murry Hope</i>	12 TL
<i>Astral Seyahat Teknikleri: Nusret Sefa Yılmaz</i>	22 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i> Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Çılgın Sarıca: Itzhak Bentov</i>	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,</i> Michael Ranucci	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle</i>	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup: Elia Wise</i>	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i> Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido: Aysun Bitir</i>	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar: Wilton Kullmann</i>	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat</i>	14 TL
<i>İçimizdeki Tanrıça: Roger Woolger</i>	25 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham</i>	11 TL
<i>İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne</i>	13 TL
<i>Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat</i>	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom</i>	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat</i>	10 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer</i>	13 TL
<i>Küçük mucizeler: Judith Leventhal</i>	11 TL
<i>Mandala: Helga Fiala</i>	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz</i>	16 TL
<i>Mong: Hendrick Vannek</i>	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:</i> Robin Norwood	14 TL
<i>Psikik Korunma: Fadime Emir</i>	15 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i> Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta	20 TL
<i>Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman</i>	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati</i>	18,5 TL
<i>Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):</i> Reşat Güner	15 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma: W. Kullmann</i>	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı çıktı.

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegenel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

Orijinal metnin
günümüz
Türkçesine
uyarlanmış
baskısı

1959 Yılında “Önder” adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı’ndan gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtımçılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

DOST KİTAPÇIĞI YAYINLARI